

ກະຖູ່ເພື່ອເດັກ ສຕຣີແລະຜູ້ສູງອາຍຸ

ກະຖູ່ເພື່ອເດັກ ສຕຣີແລະຜູ້ສູງອາຍຸ

- | | |
|-----------------------------|--------------------------|
| - ສ.ວ. ວໍລລາ ຕັບຄະນະນຸຣັກຮ໌ | - ສ.ວ. ມະນະຕີ ສິນທະວິທັຍ |
| - ສ.ວ. ພັກຣຸດຕິນ ບອຕອ | - ສ.ວ. ສຸນິຍ໌ ອິນຈັຕຣ |
| - ສ.ວ. ອຣ໌ນຸນຸນາ ສຸຈະນິລ | - ສ.ວ. ພິທັຍ ນຳເພທຣ |



ຈັດກຳໂດຍ ຄະນະກຣຸນາວິທະຍາສາສະໜາ
ເຍາວໜແລະຜູ້ສູງອາຍຸ ວຸລິສາກ

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY



3961150224

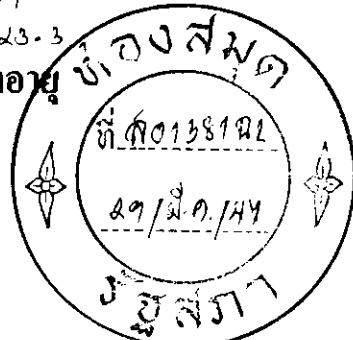
รท

65

77

323-3

65



เรื่อง กระทำเพื่อเด็ก สตรีและผู้สูงอายุ

จำนวนหน้า ๘๓ หน้า

พิมพ์ครั้งที่ ๑ จำนวน ๕๐๐ เล่ม

จัดทำโดย กลุ่มงานคณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ
สำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ณ. อุทองใน คูสิต กทม. ๑๐๓๐๐

ศิลปิน นายวัลลภ หมูทัยค์

ผู้พิมพ์ นางสาวจินตนา ก้านทรานนท์

พิมพ์ที่ ฝ่ายการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สิ่งพิมพ์รัฐบาล

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา

- | | |
|-------------------------------|-----------------------------|
| ๑. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ | ประธานคณะกรรมการ |
| ๒. นางระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช | รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๑ |
| ๓. นายมนตรี อินทวิชัย | รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๒ |
| ๔. นายพีศกรุตสิน บอดอ | รองประธานคณะกรรมการ คนที่ ๓ |
| ๕. นายชุมพล ศิลปอาชา | ที่ปรึกษาคณะกรรมการ |
| ๖. นายชงค์ วงษ์จันทร์ | ที่ปรึกษาคณะกรรมการ |
| ๗. นายวิเชียร เปาอินทร์ | ที่ปรึกษาคณะกรรมการ |
| ๘. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า | ที่ปรึกษาคณะกรรมการ |
| ๙. นายทวีป ขวัญบุรี | โฆษกคณะกรรมการ |
| ๑๐. นางสุนีย์ อินฉัตร | เหรัญญิกคณะกรรมการ |
| ๑๑. คุณหญิงจินตนา สุขมาก | กรรมการ |
| ๑๒. นายพิชัย ขำเพชร | กรรมการ |
| ๑๓. นายสามารถ รัตนปะทีปพร | กรรมการ |
| ๑๔. นางวิลาวัลย์ ตันวัฒนะพงษ์ | กรรมการ |
| ๑๕. นางอรัญญา สุจนิต | กรรมการ |

ที่ปรึกษาากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการ

๑. นายวุฒิไกร	คลองใจักดี
๒. นางสุราทิพ	รัชยพงษ์
๓. นางสายสม	วงศาสุลักษณ์
๔. นายแพทย์ประยงค์	เต็มขวลา
๕. นางอำไพวรรณ	ตรีสกุล
๖. นายแพทย์สุทธิชัย	จิตะพันธ์กุล
๗. นายมานิตย์	รัศมีโรจน์
๘. ว่าที่ร้อยโทคิดก	ศิริวัฒนภ
๙. นายเดชอุดม	ไกรฤทธิ์
๑๐. นายตระภู	วินิจนัยภาค
๑๑. นายสมชาย	เจริญอำนาจสุข
๑๒. นายนภดล	บุระมาน
๑๓. พด.ต.ต.สุรศักดิ์	สุทธารมณ
๑๔. นายกุลธร	เลิศสุริยะกุล

ที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ และนักวิชาการประจำคณะกรรมการ

- | | |
|--------------------------------|----------------------------|
| ๑. รศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ | ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ |
| ๒. ดร.กมล รอดคล้าย | ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ |
| ๓. ดร.นภาศรี มณีวงศ์ | ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ |
| ๔. นายเกื้อ แก้วเกต | ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ |
| ๕. นางปริศนา พงษ์ทัตศิริกุล | ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ |
| ๖. แพทย์หญิงวันดี โภคะกุล | ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ |
| ๗. นางวิสา เบ็ญจะมโน | ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ |
| ๘. นายศุภชัย สธิ์ศิลป์ | ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ |
| ๙. นางอุบล หลิมสกุล | ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ |
| ๑๐. นางทิชา ณ นคร | นักวิชาการประจำคณะกรรมการ |
| ๑๑. นายสันติสุข สันติศาสนสุข | นักวิชาการประจำคณะกรรมการ |
| ๑๒. นางอรมณ มีชัย | นักวิชาการประจำคณะกรรมการ |
| ๑๓. นางสาวรังษิมา ลินปิสวัสดิ์ | นักวิชาการประจำคณะกรรมการ |
| ๑๔. นางสาวจินตนา กลั่นทรานนท์ | นักวิชาการประจำคณะกรรมการ |

เจ้าหน้าที่กลุ่มงานคณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ
สำนักกรรมการ 2 สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

- | | |
|---------------------------------|---------------------|
| ๑. นางพิมพ์วรรณ อุณาอุต | ผู้อำนวยการกลุ่มงาน |
| ๒. นางสาวศิริพร ภิญโญสิริขร | วิทยากร |
| ๓. นางสาวธนยา นิเวศน์ | นิติกร |
| ๔. นางสาวจินดา สัตยาศิฐานวณิชย์ | นิติกร |
| ๕. นางสาวกนกพร ศรีแดง | ธุรการ |

คำนำ

อำนาจหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของ “สมาชิกวุฒิสภา” ก็คือ “การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน” ซึ่งสามารถดำเนินการขึ้นได้ในหลายลักษณะ ตั้งแต่การเชิญฝ่ายบริหารและข้าราชการประจำมาชี้แจงข้อเท็จจริงต่าง ๆ คือ “คณะกรรมการ” “การตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในการประชุมวุฒิสภา” ตลอดจนกระทั่ง “การขอเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๘๗ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐”

ต่อกรณี “การตั้งกระทู้ถาม” นั้น “คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา” ได้มอบหมายให้ สมาชิกวุฒิสภา ในคณะกรรมการฯ หลายท่าน ตั้งถามรัฐมนตรีที่มีหน้าที่รับผิดชอบในหลายต่อหลายประเด็น ครอบคลุมทั้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ เด็ก สตรีและผู้สูงอายุ

เพื่อให้กระทู้ถามและตอบที่เต็มไปด้วยสาระเหล่านั้น ได้ยังประโยชน์อย่างเต็มที่ต่อเด็ก สตรีและผู้สูงอายุในสังคมไทย คณะกรรมการฯ จึงได้รวบรวมนำมาจัดพิมพ์เพื่อเผยแพร่ให้กว้างขวางออกไป ซึ่งหวังว่าจะได้รับความสนใจและสมประสงค์ดังที่ตั้งไว้

ด้วยรักและศรัทธา



(นายวัลลภ ตังคณานุก์)

ประธานคณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา

สารบัญ

หน้า

กระทู้ถามที่ ๑

“การแก้ไขปัญหาเด็กเร่ร่อน”

๑

กระทู้ถามที่ ๒

“การแก้ไขปัญหากรณีพระภิกษุบางรูป
ที่ประพฤติผิดทางเพศ”

๑๗

กระทู้ถามที่ ๓

“การจัดระเบียบสังคมใน ๔ จังหวัด
ชายแดนภาคใต้”

๒๘

กระทู้ถามที่ ๔

“การสนับสนุนโรงเรียนตำรวจ
ตระเวนชายแดน”

๔๓

กระทู้ถามที่ ๕

“การดูแลหญิงไทยในต่างประเทศ”

๕๔

กระทู้ถามที่ ๖

“เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ”

๖๗

กระทู้ถามที่ ๗

“การสนับสนุนวัดไทยในต่างแดน”

๗๔



กระทู้ถามด่วน

เรื่อง

การแก้ไขปัญหาลูกเร่ร่อน

โดย

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

เป็นผู้ตั้งถาม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม

และความมั่นคงของมนุษย์

นายอนุรักษ์ จูริมาศ

เป็นผู้ตอบ

เอกสารกระทู้ถามที่ ๑

คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ พิเศษ)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๔
ณ ตึกรัฐสภา

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ ๗ เรื่องการ
แก้ไขปัญหาเด็กเร่ร่อน ซึ่งอาจารย์วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์
เป็นผู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์ เป็นผู้ตอบ เชิญท่านอาจารย์วัลลภ
ครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์
สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นต้องขอบพระคุณผ่านท่านประธานฯ
ไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับ ที่ท่านได้ให้ความสนใจต่อกระทู้
นี้ แต่เนื่องจากสัปดาห์ที่แล้วเวลากระชั้นชิดและไม่เพียงพอ
ก็ได้รับการประสานว่าเราจะเลื่อนมาตอบกันในสัปดาห์นี้
ความตั้งใจของท่านเช่นนี้ ทำให้ผมสบายใจขึ้นพอสมควรว่า
อย่างน้อยปัญหาต่อไปนี้ที่ผมตั้งกระทู้ถามไปนั้นจะได้รับการ
ดูแลจากท่านอย่างจริงจังต่อไป ท่านประธานฯ ครับ ก่อนที่
ผมจะตั้งกระทู้ถามไปยังท่านรัฐมนตรี ผมขออนุญาตท่าน

ประธานฯ ที่จะอธิบายบางสิ่งบางอย่างเพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันเสียก่อนในสองเรื่อง

เรื่องที่ ๑ คำว่า “เด็กเร่ร่อน” คำคำนี้ผมเข้าใจว่าในสังคมไทยยังเข้าใจไม่ตรงกัน ในต่างประเทศนั้นใช้คำว่า “เด็กข้างถนน” ประเทศที่ใช้คำว่าเด็กข้างถนนนั้นมีหลายประเทศ เช่น ประเทศบราซิล ประเทศกัวเตมาลา ประเทศฟิลิปปินส์ หรือ อินเดีย เขาใช้คำนี้เพราะมีความหมายที่กว้าง หมายถึงเด็กทุกคนที่ใช้ชีวิตอยู่บนถนน ตั้งแต่ชั่วคราวทำขายของเล็ก ๆ น้อย ๆ ขายบุหรี่ยี่ รวมไปถึงการเร่ร่อนขอทาน แต่เนื่องจากสังคมไทย คำในทางภาษาไทยเป็นคำซึ่งมีความละเอียดอ่อนและขี้ดหุ่ยมากกว่าจึงใช้คำที่แยกเฉพาะอย่างชัดเจนโดยใช้คำว่า “เด็กเร่ร่อน” หมายถึงเด็กที่ตัดสินใจใช้ชีวิตอยู่บนถนน โดยไม่เข้าไปอยู่ในครอบครัวอีกแล้ว หมายความว่า เป็นเด็กซึ่งหนีออกจากบ้านมาใช้ชีวิตบนถนนนั่นเอง แต่ขณะเดียวกันคำว่า เด็กเร่ร่อนนี้ ในสังคมไทยยังใช้ปะปนกับคำอีกคำหนึ่ง คือคำว่า “เด็กจรจัด” ซึ่งคำคำนี้ผมได้มีโอกาสพูดคุยกับเด็กเหล่านี้มาหลายครั้งในหลายปี เด็กเขามักสะท้อนเสมอว่าเขาไม่อยากจะให้ผู้ใหญ่ในสังคมไทยเรียกเขาว่า เด็กจรจัด แต่ให้เรียกว่าพวกเขาว่า “เด็กเร่ร่อน” คำว่าเร่ร่อน ใช้กับคน แต่คำว่า จรจัดใช้กับสัตว์นะครับ ไม่อยาก

ให้เรียกว่า *เด็กจรจัด* ผมคิดว่าเป็นถ้อยคำซึ่งจำเป็นต้องอธิบายเพื่อความเข้าใจที่ตรงกันว่า ในสังคมไทยนี้ใช้คำว่า *เด็กเร่ร่อน* ไม่ใช่คำว่า *เด็กข้างถนน* และไม่ใช่คำว่า *เด็กจรจัด* นะครับ

เรื่องที่ ๒ ก็คือว่าถ้าเราเปรียบเทียบดูสถานการณ์ของต่างประเทศกับสังคมไทยเกี่ยวกับเรื่อง *เด็กเร่ร่อน* ก็จะเห็นความแตกต่างกันอยู่พอสมควร ในต่างประเทศนั้น เนื่องจากเขาปล่อยปะละเลย *เด็กเร่ร่อน* มานานจึงทำให้ปัญหานี้หนักหนามาก ผมขอยกตัวอย่างประเทศบราซิลครับ ประเทศบราซิลมี *เด็กข้างถนน* อยู่ประมาณล้านคน เด็กพวกนี้ทุกเช้าก็จะออกมาทำมาหากิน คำว่า *ทำมาหากิน* ของเด็กเหล่านี้ส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นอาชีพในเชิงอาชญากร ก็คือ กรีดกระเป่า ลักเล็กขโมยน้อย ฉกชิงวิ่งราว จนกระทั่งการจี๋ ปล้น

ความเดือดร้อนของประชาชนในประเทศนี้เกิดขึ้นอย่างมากจาก *เด็กข้างถนน* เหล่านี้ จึงเกิดกระบวนการอย่างหนึ่งขึ้นในประเทศ โดยเขาพยายามที่จะหาบุคคลมารวมตัวกันเป็นกลุ่ม ๆ แล้วตั้งชื่อกลุ่มว่า *กลุ่มชำระความสะอาด* ของบ้านเมือง คำคำนี้ถ้าฟังเผิน ๆ ก็คล้าย ๆ กับมาทำความสะอาดด้วยการปัดกวาดถนน แต่ความหมายของประเทศบราซิลไปไกลกว่านั้นก็คือ เป็นการปัดกวาดชีวิตเด็กเหล่านี้

ให้หายไประยะหนึ่ง แต่เขาใช้วิธีการที่รุนแรงมากจนกระทั่งสหประชาชาติได้ลงมติที่จะไม่รับรองประเทศบราซิลให้เข้าไปอยู่ในเครือข่ายขององค์กรที่ทำงานเพื่อเด็ก เขาปฏิเสธเพราะว่ากลุ่มเหล่านี้เขาใช้วิธีการรวมเป็นกลุ่มแล้วไปตามหาเด็กในตอนกลางคืน ไม่ว่าเด็กนอนอยู่ใต้สะพานบนรถยนต์ร้าง หรือตามที่สาธารณะทั่วไป ผู้ใหญ่เหล่านี้ก็จะใช้อาวุธที่ตัวเองมีตั้งแต่ปืน มีด จนกระทั่งไม่ไปทำร้ายชีวิตเด็ก ทำร้ายถึงแก่ชีวิต วันหนึ่งก็ ๗ - ๘ ราย เรื่องนี้รุนแรงมากจนกระทั่งสหประชาชาติยอมรับสถานการณ์แบบนี้ไม่ได้ที่ผมยกตัวอย่างประเทศบราซิลขึ้นมานี้ก็เพื่อต้องการที่จะเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรีว่า

ประการที่ ๑ ถ้าหากเราปล่อยให้เด็กเร่ร่อนในสังคมไทยถูกปล่อยปละละเลยโดยไม่เอาใจใส่ ก็เป็นไปได้เหมือนกันที่เด็กเหล่านี้จะผันแปรตัวเองไปค่อย ๆ สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้คน จนกระทั่งคนในสังคมไทยทนไม่ได้ ผมเกรงประเด็นนั้นจะเกิดขึ้น เพราะขณะนี้ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเด็กเร่ร่อนในสังคมไทยนี้พบว่า ร้อยละ ๘๐ หมายถึงว่าใน ๑๐๐ คนนี้จะมี ๘๐ คนที่ต้องถูกจับเข้าไปขังไว้ในสถานพินิจด้วยความผิดในข้อหาต่าง ๆ ถ้าท่านประธานฯ

ไปเยี่ยมสถานพินิจแล้วไปซักถามประวัติเด็กแล้วจะพบว่ามักจะเป็นเด็กที่มีชีวิตเร่ร่อนมาก่อนเกือบทั้งนั้น

ประการที่ ๒ ที่เห็นภาพชัดเจนก็คือ เด็กเหล่านี้จะสัมพันธ์โดยตรงกับสิ่งที่เราไม่ค่อยชอบนักก็คือเรื่องการค้าขายเสพติด และไปไกลถึงกระทั่งกลายเป็นผู้ค้ารายย่อย

ประการที่ ๓ ก็คือ เด็กเหล่านี้ส่วนหนึ่งไปสู่วขบวนการค้าประเวณี สังคมอาจจะสงสัยว่าทำไมเด็กเร่ร่อนผู้ชายถึงค้าประเวณีได้ ขณะนี้อาจจะเรียนตรงไปตรงมาว่า ขบวนการค้าประเวณีของเด็กในสังคมไทยโดยเฉพาะผู้ชายไปถึงจุดนั้นแล้ว และเด็กเร่ร่อนก็เป็นส่วนหนึ่งที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับขบวนการค้าประเวณีของเด็กผู้ชาย นี่คือนานการณณ์ที่เกิดขึ้น

แต่ขณะเดียวกันถ้าเราลงไปคลุกคลีบนถนน ไม่ว่าจะเป็นที่หัวลำโพง ที่พัฒนาพงษ์ ที่สะพานพระปิ่นเกล้า สะพานทำนายนทบุรี หรือแม้กระทั่งจังหวัดใหญ่ ๆ เช่น เชียงใหม่ ขอนแก่น นครราชสีมา หรือสงขลา นะครับ ก็จะพบว่าเด็กที่เร่ร่อนเหล่านี้จะปนเปกันระหว่างเด็กไทยและเด็กต่างประเทศ โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ประเทศข้างเคียงของเรา เช่น พม่า เขมร ลาว แม้กระทั่งเวียดนามก็มาปนเปอยู่กับเด็กเหล่านี้จึงทำให้การทำงานกับเด็กเหล่านี้ยากเย็นขึ้นไปอีก นี่คือนานการณณ์โดยรวมที่ขออนุญาตท่านประธานฯ

อรรถธิบายในเบื้องต้น เมื่อถึงตรงนี้แล้วผมก็มีคำถามครับว่า ด้วยสภาพปัญหาที่เป็นอยู่เหล่านี้ก็อยากเรียนถามผ่านท่าน ประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ใน ๒ ข้อหลัก ๆ ดังนี้

ข้อที่ ๑ ขอเรียนถามว่า รัฐบาลมีนโยบาย แผน และ มาตรการในการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาเด็กเร่ร่อน เหล่านี้ได้อย่างไร

ข้อที่ ๒ ขอถามว่ารัฐบาลมีมาตรการเร่งด่วนเฉพาะ หน้าในการช่วยเหลือให้เด็กเหล่านี้หยุดเร่ร่อนได้อย่างไร

นี้เป็น ๒ คำถามที่ขออนุญาตเรียนถามผ่านท่าน ประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรี และเมื่อท่านรัฐมนตรีตอบแล้ว กระทบขออนุญาตซักถามอีกครั้งหนึ่งขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายอนุรักษ์ จูริมาต (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์) : กราบเรียนท่าน ประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติที่เคารพ ทุกท่านครับ กระทบ อนุรักษ์ จูริมาต รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ใคร่ขอ ตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติว่าหน่วยงาน

ที่รับผิดชอบก็คือกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ตั้งกั
 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่ง
 กระทรวงมีนโยบายและแผนมาตรการในการป้องกันช่วย
 เหลือแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเด็กเร่ร่อนในระยะยาวดังนี้

ประการที่ ๑ ก็คือการบริการด้านการให้คำปรึกษา
 เกี่ยวกับปัญหาเด็กและครอบครัวแก่กลุ่มเด็กที่มีปัญหาความ
 ประพฤติทั่วไป และกลุ่มเด็กที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในชุมชน

ประการที่ ๒ จัดทำโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อ
 เป็นการป้องกันแก้ไขปัญหของเด็ก เช่น ค่ายพักแรมเยาวชน
 เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โครงการอบรมผู้นำเยาวชน โครงการ
 ฝึกทักษะชีวิตเพื่อคืนสู่สังคมให้แก่กลุ่มเด็กผู้ด้อยโอกาส เปิด
 บ้านสำหรับเด็กเร่ร่อนทั้งในชุมชนและหน่วยงานของกรม
 พัฒนาสังคมและสวัสดิการ

ประการที่ ๓ เพิ่มศักยภาพครอบครัว โดยจัดกลุ่ม
 อบรมเชิงปฏิบัติการในเรื่องเกี่ยวกับการทำบทบาทหน้าที่ของ
 ครอบครัว ให้แก่ครอบครัวของกลุ่มเด็กเร่ร่อนที่มีปัญหา
 ความประพฤติ และครอบครัวกลุ่มเสี่ยงในชุมชน

ประการที่ ๔ สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน โดย
 ณรงค์ให้ความรู้แก่ครอบครัวและชุมชนเพื่อให้เกิดความ

ตระหนักที่จะร่วมกันดูแลและป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนของตนเอง.

ประการที่ ๕ การประสานเครือข่ายการทำงานด้านการป้องกัน แก้ไขปัญหาเด็กและครอบครัวร่วมกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เช่น กระทรวงสาธารณสุขโดยกรมสุขภาพจิต กรุงเทพมหานครโดยสำนักสวัสดิการสังคม สำนักอนามัย และเครือข่ายองค์กรเด็กเร่ร่อนทั้ง ๑๕ องค์กร

สำหรับคำถามข้อที่ ๒ กระผมใคร่ขอตอบคำถามเกี่ยวกับกรณีมาตรการเร่งด่วนในการให้ความช่วยเหลือกับเด็กเร่ร่อนของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ดังนี้ครับ

มาตรการในการแก้ไขปัญหา ก็คือ การจัดชุดปฏิบัติการออกสำรวจตรวจตราเด็กเร่ร่อนสัปดาห์ละ ๒ ครั้ง และมีโครงการครูข้างถนนช่วยสอนหนังสือเด็ก รับเด็กเข้าอุปการะชั่วคราวในบ้านเปิด ซึ่งดำเนินการโดยองค์กรภาครัฐทั้ง ๕ แห่ง ที่มีเครือข่ายอยู่ ๕ จังหวัด แล้วก็สนับสนุนให้เอกชนดำเนินการจำนวน ๒ แห่ง และเอกชนดำเนินการเองอีก ๑๒ แห่ง โดยทั้งหมดมีการดำเนินการในรูปเครือข่าย ๑๕ องค์กร ช่วยเหลือเด็กได้ปีละประมาณ ๔,๐๐๐ คน กรณีเด็กมีผู้ปกครองและผู้ปกครองสามารถอุปการะเด็กได้ก็จะคืนเด็กสู่

ครอบครัวพร้อมทั้งสงเคราะห์ครอบครัวในเรื่องเครื่องอุปโภค บริโภค หรือเงินทุนประกอบอาชีพ ดำเนินการสอดคล้องความประพฤติเด็กโดยนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา

สำหรับมาตรการในการป้องกัน ก็คือการให้บริการแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว และการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ จัดชุดชุมชนโดยมีเจ้าหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์ พนักงานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ลงปฏิบัติงานรณรงค์ให้ความรู้เรื่องการดูแลและป้องกันแก้ไขปัญหาของเด็ก การจัดค่ายพักแรมเด็กเร่ร่อน โดยการร่วมมือกับองค์กรภาคเอกชน และองค์กรภาครัฐเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กเหล่านี้ร่วมกัน

สำหรับมาตรการทางกฎหมาย ปัจจุบันนี้ทางกระทรวงเองก็ได้เสนอที่จะให้มีร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กโดยยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยที่ให้ยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติทั้ง ๒ ฉบับ แล้วก็เสนอเป็นหลักการที่จะมีการคุ้มครองเด็กโดยให้มีกองทุนด้วย ซึ่งปัจจุบันนี้

อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญสภา
ผู้แทนราษฎรครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่าน
ประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิก
วุฒิสภา ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีนะครับที่ได้ช่วยตอบ
คำถามในส่วนของคุณโยบายแล้วก็มาตรการ โดยเฉพาะ
มาตรการเร่งด่วน และเรื่องของกฎหมายคุ้มครองเด็กที่กำลัง
อยู่ในขั้นตอนของกรรมาธิการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร

ผมขออนุญาตท่านประธานฯที่จะเสนอแนะบาง
ประการต่อท่านรัฐมนตรีนะครับ ผมคิดว่ามาตรการเร่งด่วนที่
ท่านรัฐมนตรีพูดมานั้นเป็นสิ่งที่คิดเห็นตรงกันอยู่เพียงแต่ว่า
ผมมีรายละเอียดบางประการที่ขออนุญาตเสนอแนะ เพิ่มเติม
ผมคิดว่าความเร่งด่วนที่ชัดเจนคือรัฐบาลต้องประกาศ
นโยบายว่าต่อไปนี้จะจัดระเบียบเด็กข้างถนนให้ได้รับการ
ช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนและโดยพร้อมเพรียงกัน ผมใช้คำว่า
โดยพร้อมเพรียงกันเพราะอย่างนี้ครับ เพราะขณะนี้สังคม
ไทยขาดเจ้าภาพ ขาดเจ้าภาพที่จะเป็นแกนกลางในการทำงาน
ร่วมกัน ถ้าท่านรัฐมนตรีลงไปกับผม ไปดูการทำงานขององค์กร
ต่าง ๆ บนถนน จะเห็นว่าเราต่างคนต่างก็ทำงานแม้ว่าเรา

จะทำงานเป็นเครือข่ายก็ตาม แต่ว่าต่างคนต่างทำงาน ในบางพื้นที่ในบางสัปดาห์ก็จะมีคนของกรม ประชาสงเคราะห์ลงไปตระเวนดูอยู่ บางสัปดาห์ก็มีตำรวจ ลงไป บางสัปดาห์ก็จะมีขององค์กรเอกชนลงไป เพราะฉะนั้นต่างคนต่างก็ลงพื้นที่ โดยขาดการประสานและร่วมมือกันทำงาน ผมมีข้อเสนอว่าให้รัฐมนตรีเป็นเจ้าภาพที่จะ เรียงเชิญ อย่างน้อย ๔ หน่วยงานมาร่วมทำเป็นโครงการ นำร่องในกรุงเทพมหานครเสียก่อน ที่พูดว่าเป็นกรุงเทพมหานครเสียก่อน เพราะว่าป็นจังหวัดซึ่งมีสภาพปัญหาเด็กเร่ร่อนที่ชัดเจนมาก

สี่ หน่วยงานที่อยากให้ท่านรัฐมนตรีเป็นเจ้าภาพเชิญก็คือ ตำรวจนครบาล เนื่องจากเขาดูแลตำรวจในกรุงเทพฯ ทั้งหมด ตำรวจเขาจะรู้หมดครับว่าจุดไหนมีใครเร่ร่อนอยู่ทำอะไรอยู่บ้าง ส่วนที่ ๒ เป็นส่วนงานกรุงเทพมหานคร เดี่ยวผมจะอธิบายว่าทำไมต้องเชิญกรุงเทพมหานคร ส่วนที่ ๓ คือ องค์กรพัฒนาเอกชนทั้งหลายที่ทำงานอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ แล้วก็ส่วนที่ ๔ นี้ก็คือ สำนักงานโดยตรงของท่านรัฐมนตรีครับ

สี่ส่วนนี้ต้องมาประชุมร่วมกันเพื่อดำเนินการที่สำคัญมากคือต้องทำแผนที่เด็กเร่ร่อนในกรุงเทพมหานครว่า ขณะนี้พื้นที่ไหนมีเด็กอยู่เท่าไร ชื่ออะไรบ้าง ซึ่งขณะนี้ผมได้เริ่ม

ดำเนินการบางพื้นที่แล้ว เช่น หัวลำโพงจำนวนเท่าไร
 ชื่ออะไร สะพานพระปิ่นเกล้ามีจำนวนเท่าไร ชื่ออะไร
 สะพานกรุงธนมีจำนวนเท่าไร ชื่ออะไร สะพานพระปกเกล้า
 มีจำนวนเท่าไร ชื่ออะไร หลังจากเราสำรวจเสร็จ เราก็จะ
 กำหนดพื้นที่เป้าหมายร่วมกันเพื่อลงไปพร้อมกัน *ขอเน้นว่า
 ต้องลงไปพร้อมกัน* เพราะบางครั้งถ้าลงไปเองโดยไม่มี
 ตำรวจนี้เราเอาตัวไม่รอด เราเจอขาใหญ่ นักเลงใหญ่บางคน
 ซึ่งน่ากลัวมาก อาศัยเด็กนี้หากิน แล้วก็มีอิทธิพลมาก ตำรวจ
 ไปด้วยก็จะได้ช่วยเราในการที่จะจัดการกับคนที่เป็นเสมือน
 กับหัวหน้าแก๊ง เพราะหัวหน้าแก๊งนี้ต้องอาศัยเจ้าหน้าที่
 ตำรวจครับ ดีใจที่ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยนั่งครั้งนี้ด้วย ท่านจะ
 ได้ช่วยกำกับไปอีกทีหนึ่ง เพราะถ้าเราจัดการหัวหน้าแก๊งได้
 เขาก็จะไม่ไปรังควานเอาเด็กคนอื่นมาใช้เป็นเหยื่อเขอีก
 ตำรวจจะช่วยเราตรงนี้ได้ ส่วนกรุงเทพมหานครก็จะช่วยเรา
 ได้ก็คือว่าเขาจะดูว่าเด็กนี้จะเรียนโรงเรียนอะไรในโรงเรียน
 ของกรุงเทพมหานครเพราะแน่นอนว่าแม้กระทั่งกระทรวง
 ศึกษาธิการจะมีโรงเรียนอยู่บ้าง แต่ก็ไม่มากเท่า
 กรุงเทพมหานคร เพราะมีมากถึง ๔๐๐ กว่าโรง ซึ่งสามารถที่
 จะเอาเด็กเข้าเรียนในชุมชนใกล้เคียงนั้นได้ สำหรับองค์กร
 เอกชนกับกรมประชาสัมพันธ์เดิมของท่านรัฐมนตรีก็จะ

ช่วยกันคิดว่าถ้าเด็กไม่ประสงค์จะอยู่บนถนนแล้วจะไปอยู่บ้าน
 ของรัฐหรือของเอกชน เราก็จะพาเด็กเหล่านั้นไปเยี่ยมชมเยือน
 ในบ้านเหล่านั้นให้เขาเห็นว่า เขาอยากอยู่บ้านหลังไหน
 ขณะเดียวกันสิ่งที่ปัญหาอีกอย่างหนึ่งคือเรื่องของเด็ก
 ต่างชาติ ถ้าเราเจอตรงนี้ก็ช่วยเหลือเด็กโดยคิดว่าจะส่งกลับไปยัง
 ประเทศของเขาได้อย่างไร ภายใต้สัญญาที่เราได้ทำร่วมกัน
 คือสัญญาลุ่มแม่น้ำโขง ระหว่างเรากับประเทศแถบแม่น้ำโขง
 ทั้งหมด ตรงนี้ก็เกิดความเชื่อมโยง จะเข้ามาช่วยเราด้วย
 และที่สำคัญคือต้องเจอพ่อแม่ซึ่งไม่ยอมให้ลูกนี้มาอยู่กับเรา
 เราก็จะใช้การพูดคุยร่วมกันระหว่างพ่อ แม่เด็กกับเราว่าการที่
 ให้ลูกมาใช้แรงงานตามถนนนี้จะผิดกฎหมายอย่างไร
 เป็นการปรามเพื่อให้รู้ เราจะได้พยายามประสานกัน ช่วย
 เหลือพ่อแม่ของเด็ก ถ้าไม่มีอาชีพก็ฝึกอาชีพกับกรม
 ประชาสงเคราะห์ หรือฝึกอาชีพกับ กทม. ไป ผมว่านี่เป็นการ
 ทำงานร่วมกันต้องไปพร้อมกันครับ ไม่เช่นนั้นไม่มีทางแก้
 ปัญหาได้เลย ฉะนั้นผมเรียนผ่านท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าท่านจะ
 กรุณาเป็นเจ้าภาพเรียนเชิญประชุมร่วมกันก็จะแก้ปัญหาคือ
 เหล่านี้ได้ในเวลาอันรวดเร็ว ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายอนุรักษ จูริมาศ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมใคร่ขอขอบคุณท่านสมาชิก
วุฒิสภานะครับ ท่าน ส.ว. วัลลภที่ได้กรุณาให้ข้อมูล แล้ว
ท่านได้กรุณาไปตรวจเยี่ยมกระทรวงและก็ได้ซักซ้อมความ
เข้าใจในการตั้งกระทรวง กระผมใคร่ขออนุญาตเชิญท่านตรง
นี้เลยนะครับ คือสืบเนื่องจากสัปดาห์ที่แล้วก็ได้มีการหารือ
กันและก่อนหน้านี้ท่านผู้ตั้งกระทรวงเองก็ได้มีโอกาสไปเยี่ยมที่
กระทรวง ก็ได้แลกเปลี่ยนในความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาท
ภาระของกระทรวง กระผมใคร่ขอขอบคุณท่านสมาชิก
วุฒิสภาเป็นอย่างสูงนะครับ คือเราจะมีการประชุมกันวันที่ ๓
ธันวาคม เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ที่กรมประชาสัมพันธ์
นะครับ ซึ่งกระผมเรียนว่าผมคงจะรับเป็นประธานในการที่
จะตั้งคณะทำงานครั้งแรก และก็ขอเรียนเพิ่มเติมว่า ในส่วน
ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ผมได้รับโอนรองปลัด กทม. ประทานโทษที่ต้องเอย่ยนาก็คือ
ท่านจรรุพงค์ เรืองสุวรรณ มาเป็นรองปลัดของกระทรวงนี้
และผมก็ได้สั่งการเป็นนโยบายว่าให้หาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้
เพื่อให้ผมได้คู้หน่อย เพราะผมต้องการทราบจำนวนเด็กที่



กระทู้ถามด่วน

เรื่อง

การแก้ไขปัญหากรณีพระภิกษุบางรูป
ที่ประพฤติผิดทางเพศ

โดย

นายมนตรี สันทวิชัย

เป็นผู้ตั้งถาม

รองนายกรัฐมนตรี

นายวิษณุ เครืองาม

เป็นผู้ตอบ

เอกสารกระทู้ถามที่ ๒

คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ

แน่นอนจริง ๆ ว่า เด็กเร่ร่อนในกรุงเทพฯ นี้มีเท่าไร ซึ่งแต่ละหน่วยงานนี้มีข้อมูลไม่ตรงกัน ก่อนหน้านี้มีการว่าจ้างโดยการเคหะแห่งชาติให้มีการศึกษาวิจัยว่า เด็ก เร่ร่อนเหล่านี้มีที่มาอย่างไร เรียนหนังสือหรือไม่ ซึ่งกรมก็ยังสงสัยอยู่จนถึงปัจจุบัน ผมก็ได้พยายามศึกษาข้อมูลนะครับ แบบสำรวจออกไปประมาณ ๔๒๔ ชุด แต่สำรวจได้แค่ ๓๕๕ ชุด เพราะเด็กกลัว หนี บางคนก็ไม่ออกมา เพราะฉะนั้นคณะทำงานที่จะประชุมกันอย่างน้อย ๆ จะต้องมีการหารือกันว่า จะให้การเคหะแห่งชาติหรือจะเป็นหน่วยงานของอาจารย์ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม นี้จะรับได้ไหมที่จะสำรวจข้อมูลจริง ๆ ว่ามีจำนวนเท่าไรแน่นอน เพราะข้อมูลค่อนข้างที่จะไม่ตรงกันนะครับ เมื่อได้ข้อมูลแล้วผมคิดว่าคงต้องมีการวางแผนที่จะทำการแก้ไขปัญหาเรื่องสวัสดิการ เรื่องการสังคมสงเคราะห์ การรณรงค์ แต่ข้อมูลเก่า ๆ ที่ได้รับมานั้นก็คือปัญหาพ่อแม่เขาหย่ากัน มีปัญหาทั้งหมดนั้นเกือบร้อยละ ๕๐ และก็เด็กในครอบครัวนี้เท่าที่ศึกษามาใน ๓๕๕ คนนี้นะครับ ก็คือเคยเรียนหนังสือทั้งนั้นครับ แล้วก็ไม่เรียน เคยเข้าสถานสงเคราะห์ไปครั้งหนึ่งก็ออกมาเร่ร่อนใหม่อีก นั่นก็คือปัญหาสภาพจิตใจ ปัญหาเรื่องครอบครัวของเด็กเอง ซึ่งเรื่องนี้กรมก็ขอขอบคุณและก็จะมีการมีหนังสือเรียนเชิญ มีผมเป็น

ประธาน แล้วก็มีท่านผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ท่าน ปลัดกระทรวงมหาดนคร อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมสุขภาพจิต อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน อธิการมหาวิทยาลัย และผู้อำนวยการมูลนิธิเพื่อการพัฒนา บุคคล และเลขาธิการมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก จะมีการประชุม ในวันที่ ๓ ธันวาคมนี้

นอกจากนี้ส่วนองค์กรเอกชนที่สำคัญนั้นก็คือมูลนิธิ รัฐบาลของ ท่านพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ นะครับ ผมก็ให้ ทางอธิบดีนี้เข้าร่วมประชุมอยู่ตลอด เพราะว่า ๗ พรรษา ได้ ตระหนักถึงปัญหาว่าเด็กเร่ร่อนต่อไปจะเป็นปัญหาซึ่ง บั่นทอนสังคมเป็นอย่างมากนะครับ ผมก็ให้เจ้าหน้าที่เข้าไป ร่วมประชุม โดยท่านอธิบดีได้สรุปเพื่อจะแก้ไขปัญหานั้น ทั้ง ระยะสั้นและระยะยาว ก็เรียนให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ สบายใจ ขอขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

๗ ๗ ๗ ๗ ๗ ๗

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ พิเศษ)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

ณ ตึกรัฐสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นกระทู้ถามด่วนเรื่องการแก้ไขปัญหากรณีพระภิกษุบางรูปที่ประพฤติผิดทางเพศของท่านมนตรี สันทวิชัย เป็นผู้ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ อาทิตย์ที่แล้วผมรอเกือบ วันนี้ผมคงได้รับคำตอบบางอย่างที่ผมอยากฟังนะครับ คือด้วยปัจจุบันนี้ จริง ๆ ไม่ใช่ปัจจุบันนะครับนานมาแล้วครับ ก็มีปัญหาพระ ผมไม่อยากจะเรียกพระหรือครับ บางคนเข้าไปบวชแล้วก็ไปทำละเมิดทางเพศกับผู้หญิง ผมใช้คำว่า ละเมิด นะครับ ผมไม่รวมผู้หญิงที่สมยอม ละเมิด หมายถึงใช้อุบายไปละเมิดผู้หญิง ไม่ว่าจะไปทำเสน่ห์ไม่ว่าไปทำอะไรก็ตาม รวมความถึงกระทั่งเด็กผู้หญิง แล้วปัจจุบันก็ไปสู่เด็กผู้ชาย

ทุกครั้งที่มีการละเมิด สิ่งที่ผมพบ ไม่มีบุคคลในองค์กรศาสนาที่จะลุกขึ้นดูแล เข้ามายืนเคียงข้างเด็ก ไม่มีการเข้ามายืนเคียงข้างผู้หญิงที่ถูกละเมิด พอดีผมเองเป็นคนดูแลเด็ก แล้วก็พบว่ากรณีของการละเมิด ถ้าเป็นเด็กถูกคนที่บวชเป็นพระละเมิด เขาได้รับผลกระทบทางจิตใจสูงมาก เขาได้รับผลกระทบที่อยากจะเขี้ยวารองลงจากพ่อหรือญาติพี่น้องเขา เพราะเขาได้รับการสอนมาให้เคารพให้บูชา ผมเรียนจริง ๆ แล้วบางทีเด็กผู้ชายบางคนก็เสียศูนย์นะครับที่ถูกละเมิดกลายเป็นคนเบี่ยงเบนทางเพศก็ยังมีไม่หาย

ผมตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีครับว่าถ้าเกิดมีผู้พบเห็นกรณีดังกล่าวที่จะร้องเรียนนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการพฤติกรรมแบบนี้มีขั้นตอน มีกระบวนการจัดการอย่างไร ขั้นตอนผมหมายถึงที่จะได้ผล แล้วจะมีระยะเวลาอย่างไรเกี่ยวกับการจัดการเรื่องเหล่านี้

คำถามที่ ๒ ก็คือ ในระหว่างที่มีการดำเนินคดี มีขั้นตอนจัดการกับพระรูปนั้นอย่างไร ผมอยากทราบขั้นตอนเพื่อผมสามารถที่จะเอาไปพูดกับเด็กได้ นะครับ เพราะมีเด็กบางคนตอนนี้ที่ยังเป็นคดีอยู่ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ วัฒนโชติ) : เชิญท่านรองนายกฯ ครับ

นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ เนื่องจากว่าโดยผลของการปฏิรูปการปรับปรุงโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม งานของกระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนที่เกี่ยวกับการดูแลในด้านที่เกี่ยวข้องพันกันกับประเด็นที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาถามนั้น ได้เปลี่ยนแปลงไป คือได้โอนมาอยู่ที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ผมในฐานะผู้รับผิดชอบดูแลในหน่วยงานนี้จึงขอประทานอนุญาตมาตอบแทนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการครับ

สำหรับกระฐูที่ถามนั้น หลักอยู่ที่ว่า เมื่อพบว่ามีการกระทำผิดทางเพศ และผู้กระทำผิดเป็นพระภิกษุ มีขั้นตอนหรือกระบวนการในการดำเนินการอย่างไร ขอเรียนว่าเรื่องนี้ก็คงจะต้องดูเป็นข้อ ๆ ไป

กรณีแรก ถ้าหากว่าการกระทำผิดหรือล่วงละเมิดทางเพศนั้นเป็นเพียงผิดพระธรรมวินัยไม่ถึงขั้นผิดกฎหมาย ก็จะต้องมีการร้องเรียนไปยังเจ้าคณะผู้ปกครอง สุดแต่แต่เหตุเกิดที่วัดใด หรือในพื้นที่ใด ในตำบลใด เวลานี้มีเจ้าคณะตำบล เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะจังหวัดอยู่ จะเป็นระดับใดก็ได้ ซึ่งจะต้องมีการนำเรื่องขึ้นฟ้องร้องที่เราพูดกันว่า ในศาลของสงฆ์ เพราะกฎหมายของสงฆ์ก็มีอยู่คือกฎหมายอาญา มาตรา ๑๖๖

๑๑ ว่าด้วยการลงนิคหกรรม กำหนดไว้ชัดเจนว่าต้องมีการกล่าวโทษโดยพระ แล้วมีการพิจารณาโทษโดยพระ และมีขั้นต้น ขั้นอุทธรณ์ ขั้นฎีกา ซึ่งเป็นกระบวนการที่ค่อนข้างยืดยาว แต่นั้นเป็นไปตามขั้นตอนตามกฎหมายและตามกฎหมายอาญาตามคัมภีร์กล่าว อันนี้พูดถึงเฉพาะว่าผิดพระธรรมวินัยอย่างเดียว

กรณีที่ ๒ ถ้ากระทำผิดพระธรรมวินัย เป็นความผิดเฉพาะหน้า รุนแรง มีพยาน มีหลักฐาน กฎหมายก็กำหนดผ่อนคลายเป็นไว้ว่า ให้นำเรื่องนี้ไปร้องเรียนต่อเจ้าอาวาส หรือ เจ้าคณะผู้ปกครองใต้สวนทวนความ ได้ความประการใดให้จัดการให้สึกเสียภายใน ๓ วัน โดยไม่ต้องมีขั้นตอนที่ยืดยาวตามอย่างกรณีแรก ถ้าหากเป็นเรื่องชัดเจน เช่น มีพยานมีหลักฐาน มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีราษฎร มีชาวบ้านบุกขึ้นไปจับได้คาหนังคาเขาบนกฎูอย่างนั้นเป็นต้น

กรณีที่ ๓ ก็คือกรณีที่ทำผิดกฎหมาย ในกรณีที่ทำผิดกฎหมายนั้นเจ้าหน้าที่ก็จะไปดำเนินการจับกุมเหมือนอย่างกรณีผู้กระทำผิดเป็นบุคคลทั่วไป แล้วถ้าเจ้าหน้าที่เห็นสมควรให้ประกัน ตรงนี้ก็จะไม่มีเรื่องขั้นตอนในการที่จะสึก แต่ถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ดี พนักงานสอบสวนก็ดี พนักงานอัยการก็ดี สุดแต่แต่เรื่องไปถึงขั้นตอนใดเห็นว่าจะไม่ควรให้ประกัน



เมื่อไม่ให้ประกัน ปราบกฏต่อไปว่าไม่มีเจ้าอาวาสวัดโดยอมรับ
ไปหรือเจ้าหน้าที่เห็นว่าเมื่อไม่ให้ประกันแล้วใครจะมาขอรับ
ก็ไม่ควรให้ตัวไป กฎหมายก็กำหนดว่าอย่างนั้นก็ต้องจัดการ
ให้สึกเสียทันทีเช่นกัน

กรณีสุดท้าย คือ กรณีที่ทำผิดทั้งพระธรรมวินัยด้วย
ผิดกฎหมายด้วย ตรงนี้ก็ใช้พระธรรมวินัยเป็นหลัก ถ้ามีพยาน
หลักฐานชัดเจนก็จะดำเนินการอย่างกรณีที่ ๒ จัดการให้สึก
เสียภายใน ๓ วัน ใครเป็นคนจัดการในเรื่องนี้ ก็ตอบว่าแล้ว
แต่มีการนำเรื่องไปร้องเรียนต่อผู้ปกครองสงฆ์ในระดับใด
อาจจะเจ้าอาวาส อาจจะเป็นเจ้าคณะตำบล อาจจะเป็นเจ้า
คณะอำเภอ สุดแต่แต่เหตุเกิดในพื้นที่ใด แต่ถ้าหากว่าการ
กระทำนั้นเป็นการทำผิดพระธรรมวินัยด้วย ผิดกฎหมายด้วย
แต่พยานหลักฐานยังไม่มี ยังไม่ชัดเจนนัก เรื่องนี้ก็ต้องเข้าสู่
กระบวนการตามกฎหมายมหาเถรสมาคม ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งเป็น
กระบวนการที่ยืดยาว นี้ว่ากันมาโดยหลักการ

แต่ในส่วนของตัวเองเมื่อได้รับผิดชอบในงานนี้
ก็ได้หารือเรื่องนี้กับสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติแล้ว
ว่าต่อไปก็คงจะต้องมีการปรับปรุงอะไรหลายอย่างให้ แตก
ต่างไปจากแนวปฏิบัติเดิม โดยเน้นความรวดเร็วและความ
เฉียบขาด เรื่องนี้กระผมได้แจ้งต่อที่ประชุมสงฆ์เมื่อวันจันทร์

ที่ผ่านมาเองที่มีการประชุมขึ้นที่พุทธมณฑล แล้วก็กราบเรียนนมัสการไปทางมหาเถรสมาคมให้ช่วยกรุณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายมหาเถรสมาคมให้การดำเนินการสามารถทำได้รวดเร็วฉับไวและเฉียบขาดยิ่งขึ้นกว่านี้ ขณะเดียวกันในส่วน of เจ้าหน้าที่บ้านเมืองที่พอจะทำได้ กระทบได้ทราบว่าเรื่องอย่างนี้อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานเล็ก ๆ หน่วยงานหนึ่งซึ่งตั้งอยู่ในสำนักงานเลขาธิการมหาเถรสมาคม เราก็จะพิจารณาเพิ่มอัตรากำลังในส่วนนี้โดยไม่ไปรบกวนอัตรากำลังภาพรวม หมายความว่า ปรับเปลี่ยนโยกย้ายกันให้ตรงนี้มีกำลังมากพอที่จะดำเนินการได้ จะมีการเปิดตู้ ๒๗. จะมีการรับแจ้งความ จะมีการจัดเจ้าหน้าที่ไปช่วยในเรื่องอย่างนี้ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทั้งในทางกฎหมายและในทางพระธรรมวินัย ที่สำคัญคือกระทบได้กำชับกับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องแล้วว่าให้หาข้อมูลเรื่ององค์กรเอกชนที่ดูแลเรื่องทำนองนี้อยู่เพื่อที่จะประสานขอความร่วมมือดำเนินการกันทั้งในทางลับและทางเปิดเผยต่อไป

คำถามหลักประการที่ ๒ ที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาถามซึ่งที่จริงกระทบได้ตอบไปแล้วเบื้องต้น แต่จะขออนุญาตตอบซ้ำอีกครั้งหนึ่งให้ชัดเจนขึ้นว่า ถ้าพระสงฆ์ต้องคดีว่าละเมิดทางเพศและอยู่ระหว่างพิจารณาคดีจะดำเนินการอย่างไร

ก็ต้องย้อนไปตรงนี้ก็รับว่าเมื่อคำว่า “อยู่ระหว่างคดี” นั้น
 หมายความว่าอย่างไร ความจริงจะเริ่มต้นตั้งแต่ว่าถ้า
 พระภิกษุรูปนั้นกระทำผิดและถูกจับ เพียงแค่ถูกจับจะมีการ
 ดำเนินคดีหรือไม่ จะระหว่างคดีหรือไม่ จะระหว่างชั้นตำรวจ
 อัยการหรือศาลไม่สำคัญ สำคัญว่าเมื่อถูกจับต้องถามว่า
 พนักงานสอบสวนให้ประกันตัวหรือไม่ ถ้าให้ประกันตัวก็ให้
 ประกันไปแล้วก็ไม่สามารถจะสึกได้ เพราะกฎหมายกำหนดไว้
 เช่นนั้น แต่ถ้าพนักงานสอบสวนไม่ให้ประกันตัว ซึ่งเขามี
 เกณฑ์แล้วว่าอย่างไรควรให้ประกัน อย่างไรไม่ควรให้
 ประกัน ถ้าพนักงานสอบสวนเห็นว่าไม่ควรให้ประกันตรงนี้ก็
 ก็จะเข้าข่ายว่าจะต้องถูกสึกในไม่ช้าแล้วละครับ ขึ้นต่อไปก็
 ต้องควรมีเจ้าอาวาสวัดที่พระรูปนั้นสังกัดมารับตัวไปหรือไม่
 ถ้าอย่างนั้นกรณีเช่นนี้อาจจะไม่ต้องมีการสึก แต่ถ้ามีพระเจ้า
 อาวาสมาขอรับตัวไปพนักงานสอบสวนเห็นว่าไม่ควร
 อนุญาตให้รับตัวไปจะเอาเรื่องกันถึงที่สุด ประกันก็ไม่ให้
 ประกัน ใครมาขอรับตัวก็ไม่ให้รับ อย่างนั้นก็ต้องจัดการให้
 สึกเสียทันทีเช่นกันเพราะฉะนั้นถือว่ามิขั้นตอนในทาง
 กฎหมายอยู่แล้ว เพียงแต่ในวิธีปฏิบัติกฎหมายคณะสงฆ์ไป
 กำหนดให้ออกกฎหมายลูกเป็นกฎหมายมหาเถรสมาคม เป็น
 ระเบียบมหาเถรสมาคมอย่างอื่นซึ่งตรงนี้ก็จะได้ขอประสาน

กับทางมหาเถรสมาคมดำเนินการให้เป็นไป โดยหลัก ๓ ประการ ที่กราบเรียนข้างต้น คือ ขอความกรุณาท่านให้ดำเนินการเรื่องนี้ด้วยความรวดเร็วและด้วยความเฉียบขาด เพราะเรื่องทำนองนี้กระทบกระเทือนจิตใจประชาชน สันตะเทือนวงการพระพุทธศาสนา ที่สำคัญก็คือเป็นการกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมโดยทั่วไป กระผมขอประทานอนุญาตตอบในเบื้องต้นดังนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สนิทวิชัย (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ สิ่งที่ท่านตอบนะครับ คือปัญหาที่ผมอยากจะให้ท่านตอบต่ออีกสักเล็กน้อยครับ ผมขอยกตัวอย่างคดีหนึ่งครับ มีกรณีพระล้วงละเมิดทางเพศกับเด็กผู้ชาย ๔ คนรวม ทางตำรวจและผมได้เชิญเจ้าคณะตำบลมารับรู้และจัดการ เจ้าคณะตำบลก็บอกว่าให้เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย เราก็สู้คดีกันมาเรื่อย ๆ เด็กอาศัยอยู่ข้างวัด ก็เป็นที่ของวัด ตอนให้การต่อพนักงานสอบสวนก็พูดตามข้อเท็จจริงเพราะเราไปแอบรับมา พอขึ้นศาลก็กลับคำให้การ พอกลับคำให้การเสร็จแล้ว อัยการก็เก่ง ชักจนแแตกว่ามีเหตุที่ทำให้เด็กกลับคำให้การ ศาลก็ลงศาล

พิพากษา ๑๒ ปีนะครับ เป็นเจ้าอาวาสด้วย ตอนนี้เป็นเจ้าอาวาสอยู่เลยครับ ท่านรองนายกฯ ครับ ผมก็เลยไม่รู้ว่าจะขึ้นตอนของทางกระบวนการทางคณะสงฆ์นี้ พอทางกฎหมายดำเนินการไปบีบหยุดทันทีหรือเปล่า เพราะว่ากว่าคดีจะตัดสินได้ ผมเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปทางท่านรองนายกฯ นะครับว่า คดีที่เกี่ยวกับพระสงฆ์ทำยากมากครับ ผมก็หวังว่าทางคณะสงฆ์ ตามชั้นตอนตรงนั้นจะสืบข้อเท็จจริงมาเพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อเหยื่อ แต่ว่ามันก็ไม่ใช่ คดีตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ศาลตัดสิน ๑๒ ปี รออุทธรณ์ ก็คงจะสู้คดีกันถึงฎีกาก็ยังเป็นเจ้าอาวาสอยู่ นั่นเป็นคดีหนึ่ง ผมบอกวัดก็ได้วัดราชนิมิต ซึ่งตัดสินไปไม่นาน อีกวัดหนึ่ง คือ วัดธาตุทอง พระเหมือนกัน ศาลตัดสิน ๒ ปี นั่นข้อหาอนาจาร ก็ยังเป็นพระอยู่ ฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่า ถ้าปล่อยไปแบบนี้ส่วนหนึ่งที่ทำผิดจะทำให้ศาสนาเราแทนที่จะเป็นเมืองพุทธ กลายเป็นว่าเราไม่สนใจหรือไม่ใส่ใจกับสิ่งที่มันเกิดขึ้น มองเป็นเรื่องปกติธรรมดา แล้วถ้าอะไรมองเป็นเรื่องปกติธรรมดา ก็ไม่รู้จะแก้กันอย่างไรแล้ว แล้วผมอยากจะย้ำอีกครั้งหนึ่งนะครับ ผ่านท่านประธานฯ ไปถึงท่านรองนายกฯ นะครับ ผมขอโทษนะครับ เมื่อสักครู่ที่ผมจำไม่ได้นี่ว่าท่านเป็นรัฐมนตรีครับว่ายังไม่มีการเข้ามาดูแลเหยื่อเลย เท่าที่ประสบการณ์ของผม

ทำงาน ทั้ง ๆ ที่น่าจะมีใครมาขึ้นเคียงข้างเด็ก ผมไม่พูดถึง
 ผู้หญิงก็ได้ ผมพูดถึงเด็ก หรือเมื่อเป็นคดีแล้วมาเอาข้อมูลเพื่อ
 ที่จะไปดำเนินการตามขั้นตอนของคณะสงฆ์ ผมเรียนจริง ๆ
 แล้วคดีบางคดีก็บอกว่าแต่เด็กเลยครับ ครูผมก็หนาว เพราะยัง
 พระที่มีลูกศิษย์มาก ๆ ผลประโยชน์บ้างที่ก็มีอะไรอยู่ผมก็
 ไม่รู้ บีบผู้ปกครองบ้าง บีบใครบ้าง ฉะนั้นผมถึงอยากจะเรียน
 ท่านว่าผมฝากเรื่องนี้นะครับ แล้วผมยังเชื่อว่าความเร็วความ
 แม่นของข้อมูลจะช่วยเด็กได้มากครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ
 พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรองนายกฯ
 ครับ

นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) :
 ท่านประธานฯ ครับ ขอประทานอนุญาตตอบเพิ่มเติมอีก
 นิดเดียวนะครับว่า เป็นจริงอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้กรุณา
 ตั้งข้อสังเกตนะครับว่า คดีที่พระต้องหาว่ากระทำผิดนั้น
 ดำเนินการยาก เพราะว่าตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจก็เกรงและกลัว
 ด้วย พยานหลักฐานก็เกรงและกลัวด้วย หมายถึงพยานบุคคล
 ทั้งหลาย เพราะฉะนั้นเอาเข้าจริงการดำเนินคดีก็จะทำด้วย
 ความยาก แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าพูดกันถึงในหลักการ ถ้าหากว่า
 มีการดำเนินคดีจนกระทั่งไปถึงชั้นศาล อย่างที่ท่านได้ว่า

เอาไว้นั้น ก็ต้องไปดูว่าได้ผ่านขั้นตอนของการให้ประกันตัว
 มาหรือไม่ . ไม่ว่าจะเป็นการประกันในชั้นสอบสวนหรือใน
 ชั้นศาลก็ตาม ถ้าไม่มีการให้ประกันตัวแล้ว เราก็ไม่ยอมให้
 พระภิกษุมุ่งเหลืองห่มเหลืองไปขึ้นศาล อย่างนั้นคงจะต้องมี
 การพิจารณาในเรื่องของการสึก และกฎหมายก็กำหนดไว้
 แล้วว่าถ้าจะสึกก็สึกได้ ด้วยเหตุนี้เองถ้าหากว่ามีข้อมูล เพิ่ม
 เต็มประการใด ขอความกรุณาท่านได้จัดส่งให้ผม และผมก็
 จะได้ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

ประเด็นที่ท่านพูดเรื่องเหยื่อหรือเด็กนั้น ความจริง
 เรื่องของการคุ้มครองเหยื่อเป็นเรื่องหนึ่ง การดำเนินคดีกับ
 ผู้กระทำผิดเป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม มีจุดเชื่อม
 โยงเหมือนกันอยู่ และถ้าหากว่าเหยื่อได้รับการคุ้มครอง
 ได้รับการดูแลก็พร้อมที่จะให้มาเป็นพยานได้ ซึ่งในเรื่องนี้
 กระผมจะประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไปครับ





กระทู้ถามด่วน

เรื่อง

การจัดระเบียบบัสกมใน ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้

โดย

นายพีครุดดีน บอดอ

เป็นผู้ตั้งถาม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ร้อยตำรวจเอก ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์

เป็นผู้ตอบ

เอกสารกระทู้ถามที่ ๓

คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๓๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๔
ณ ตึกรัฐสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ
พัฒนาโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน
ฟัครุดดินครับ

นายฟัครุดดิน บอตอ (นราธิวาส) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ ผม นายฟัครุดดิน บอตอ สมาชิกวุฒิสภา
จังหวัดนราธิวาส สืบเนื่องจากนโยบายของรัฐบาลโดย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีนโยบายจัดระเบียบ
สังคมของเยาวชนของเรามีปัญหาอยู่ในปัจจุบัน ซึ่ง ๘ เดือน
แล้วนะครับคำสั่งของท่านที่ได้สั่งการไปยังจังหวัด ต่าง ๆ
โดยผมขอเรียนให้ท่านได้ทราบว่า ใน ๔ จังหวัดชายแดน
ภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา
จังหวัดสตูล ยังไม่มีอะไรดำเนินการได้เลย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ชายแดนอย่างอำเภอสุไหง - โกลก จังหวัดนราธิวาสนี้ ยังไม่
ได้เริ่มต้นเลยนะครับ สถานบริการ ซ่องโสเภณี ร้านน้ำชาที่
ชายโค้งผสมกับยาแก้ไอซึ่งเป็นยาเสพติดชนิดใหม่เต็มไป

หมดในอำเภอเมืองสถานบริการชองอยู่ใกล้กับโรงเรียน
อนุบาลห่างแค่ ๕๐ เมตร อำเภอยะลา อำเภอเมืองจังหวัด
ยะลา สถานบริการนี้อยู่ใกล้โรงเรียนคณะราษฎรโรงเรียน
เทคนิคหลาย ๆ โรงเรียนนะครับ สิ่งเหล่านี้ยังไม่มีอะไรที่
แก้ไขเลย ผมคิดว่าปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่จะต้องทำกัน
ด้วยความเสมอภาค ผมเองได้มีโอกาสประชุมกับคณะ
กรรมการอิสลามประจำจังหวัด ๔๕ จังหวัดก็มีฉันทานุมัติ
จากคณะกรรมการว่า ใน ๔ จังหวัดชายแดนภาคได้
ปัตตานี ยะลา นราธิวาส สตูลซึ่งเป็นจังหวัดที่มีชาวไทย
มุสลิม ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ เขาไม่ต้องการให้มีสถานบริการใด
ๆ ทั้งสิ้นนะครับ เขาอยากให้เป็นจังหวัดที่ปลอดจาก
อบายมุขต่าง ๆ จะเป็นบ่อนก่ดี ยาเสพติดก่ดี สถานบันเทิงก่ดี
จึงขอตั้งเป็นคำถามดังต่อไปนี้ครับ

๑. ท่านจะดำเนินการเพื่อให้ ๔ จังหวัดชายแดนภาค
ได้เป็นจังหวัดที่ไม่มีสถานบันเทิงได้หรือไม่ และจะทำ
อย่างไร ถ้าทำได้จะทำเมื่อไร นานเท่าไร

๒. สถานบริการที่มีอยู่แล้วและก่ทำผิดกฎหมายอยู่
เช่นอยู่ใกล้มัสยิด อยู่ใกล้โรงเรียน อยู่ใกล้บ้านของประชาชน
ท่านจะทำอย่างไร

๓. สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อำเภอต่าง ๆ ที่ละเว้นไม่ปฏิบัติหน้าที่ ท่านจะอย่างไรเพราะผมสังเกตคุณนะครับ จังหวัดที่ท่านไม่ได้ไปเยี่ยมเขาก็ไม่ได้ทำอะไรเลย ตำรวจกลัวท่านคนเดียวไม่กลัวคนอื่นเลยครับ ไม่กลัวผู้ว่า ๆ ไม่กลัวคนอื่นเลย เพราะฉะนั้นถ้าท่านต้องไปทุกจังหวัด ผมว่านโยบายของท่านล้มเหลวแหละครับ ผมคิดว่านโยบายของท่านจะต้องเป็นนโยบายที่ทุกคนจะต้องยอมรับ ทุกคนจะต้องตอบสนองนะครับ เพราะเป็นนโยบายที่พ่อแม่ ผมเป็นพ่อคนผมยอมรับ ผมยินดีให้การสนับสนุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำสั่งสอนของทุกศาสนาจะเป็นศาสนาพุทธก็ดี คริสต์ก็ดีและศาสนาอิสลามก็ดี สอดคล้องกับนโยบายของท่านนะครับ สนับสนุนเต็มที่ร้อยเปอร์เซ็นต์ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีมหาดไทยครับ

ร้อยตำรวจเอกประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ เรื่อง การจัดระเบียบสังคม

ใน ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมขออนุญาตกราบเรียนตามลำดับดังนี้ครับ

การจัดระเบียบสังคมนี้ถือเป็นนโยบายหนึ่งในการประกาศสงครามกับยาเสพติด ซึ่งมีกฎหมายพื้นฐานรองรับการจัดระเบียบสังคมก็คือพระราชบัญญัติสถานบริการ พุทธศักราช ๒๕๐๕ นะครับ ผมขออนุญาตเรียนเนื้อหาสาระของกฎหมายชนิดหนึ่งว่า ในมาตรา ๕ ได้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดเขตอันมีปริมาณจำกัดหรือเรียกว่า โซนนิ่ง (Zonning) ในจังหวัดใด ในมาตรา ๗ นั้นก็มีการระบุว่า การกำหนดเขตปริมาณจำกัดนั้นสถานบริการเหล่านี้ไม่ควรจะอยู่ใกล้วัด ใกล้โรงเรียน ใกล้สโมสรเยาวชน ใกล้โรงพยาบาล ใกล้ที่อยู่อาศัย และก็ต้องมีที่ระบายอากาศได้เป็นอย่างดี จากที่กำหนดไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ๓๕ ปีที่ผ่านมาเราได้ปล่อยปละละเลยกฎหมายฉบับนี้มาโดยตลอด ขณะนั้นนโยบายจัดระเบียบสังคมได้ใช้มาเป็นเวลาประมาณ ๘ เดือน ก็เรียนตามลำดับว่า กระทรวงมหาดไทยนั้นได้มีหนังสือสั่งการครั้งแรกหลังจากที่มีการประชุมเวิร์กช็อป (Workshop) หรือเชิงปฏิบัติการเมื่อวันที่ ๑๐ - ๑๑ มีนาคม ที่จังหวัดเชียงรายปีนั้น จากนั้นวันที่ ๑๐ เมษายน ก็มีคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยไปยัง

จังหวัดต่างๆ ให้จังหวัดนั้นจัดประชุมตำรวจ สถานศึกษาทุกระดับ ผู้แทนส่วนราชการ ภาคเอกชน ผู้มีท้องถิ่น หอการค้า โภชนามีอยู่อย่าง ๑ คว้าว่าในจังหวัดนั้นมีความประสงค์จะมีสถานบริการหรือไม่ ถ้าไม่มีความประสงค์จะมีสถานบริการนะครับ เมื่อรับฟังจากพี่น้องประชาชนเจ้าของบ้านเจ้าของพื้นที่แล้วก็สามารถแจ้งกลับที่กระทรวงมหาดไทยได้ หรือถ้าต้องการจะมีสถานบริการจะจัดอยู่ในปริมาณหลักัดขนาดไหน ให้ทำแผนที่สังเขปและก็ลงไปตรวจตราทั้งกลางวันและกลางคืนว่าเหมาะสมหรือไม่

ประการที่ ๒ ก็คือให้จังหวัดนั้นรายงานมายังกระทรวงมหาดไทยภายใน ๓๐ วัน ซึ่งความจริงก็ครบกำหนดตั้งแต่วันที่ ๑๐ พฤษภาคมปีนี้ เมื่อมีการส่งมาที่กระทรวงมหาดไทย ในช่วงแรกก็มีความหลากหลายมาก แสดงว่าจังหวัดหรือผู้ปฏิบัตินั้นไม่เข้าใจเรื่องของการจัดโซนนิ่ง ปราบกฏว่าการจัดโซนนิ่งนั้นบางทีก็ถือพื้นที่เกือบทั้งจังหวัดหรือเกือบทั้งอำเภอเมืองเป็นที่ตั้งของสถานบริการหมด อย่างกรุงเทพมหานครในปัจจุบันผมทราบเรียนว่า ๑๖๐ ตารางกิโลเมตรของกรุงเทพมหานครนั้นจะเปิดสถานบริการตรงไหนก็ได้ ซึ่งทำให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญค่อนข้างมากเนื่องจากว่าไม่มีความเข้าใจตรงนี้ก็เลยขอให้เริ่มดำเนินการใหม่

ครัว โดยการทำให้เป็นโครงการนำร่องใน ๘ จังหวัด ด้วยกัน
 ๘ จังหวัดนั้นอยู่ในต่างจังหวัดก็คือ ลำปาง เชียงราย ตาก
 สุรินทร์ นครราชสีมา ชลบุรี สมุทรสงคราม ภูเก็ต และก็มีภู
 รงเทพมหานครอีก ๑ แห่งนะครับ นอกจากนั้นระหว่างนี้ก็มีย
 การส่งเข้ามาอีก ๕ จังหวัดซึ่งไม่มีความประสงค์ที่จะมีสถาน
 บริการเลย ได้แก่ จังหวัดพิจิตร สุโขทัย อ่างทอง นครนายก
 และสตูล เพราะฉะนั้นทั้ง ๑๔ จังหวัดรวมกันเป็นชุดแรกที่
 เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อประมาณเดือนเศษมาแล้ว แต่
 เพิ่งผ่านที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันอังคารที่ผ่านมานี้เอง
 ครับ คือเมื่อวันอังคารที่ ๒๐ พฤศจิกายนอังคารที่แล้วว่า ชุด
 แรกนี้จะมีพื้นที่ที่ไม่มีสถานบริการเลย ๕ จังหวัด และที่มี
 สถานบริการในพื้นที่เฉพาะอีก ๘ จังหวัดครับ และถ้าจังหวัด
 ใดมีความประสงค์ที่จะไม่ยอมมีสถานบริการนี้ก็สามรถทำ
 ได้โดยการสำรวจความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ดัง
 ที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว นอกจากนั้นคณะกรรมการ
 กิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุของวุฒิสภา แห่งนี้ได้กรุณา
 ทำข้อมูลสำรวจเยาวชนอายุ ๑๕ - ๒๐ ปี เมื่อช่วงเดือน
 กันยายนที่ผ่านมา จำนวน ๘๑๒ คน เป็นของจังหวัดภาคใต้
 โดยเฉพาะนะครับ สรุปได้ว่า ๘๘.๕ เปอร์เซ็นต์นี้เห็นด้วยกับ
 นโยบายจัดระเบียบสังคม ๘๔.๑ เปอร์เซ็นต์เห็นว่าไม่ควรมี

สถานบริการใน ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้และ ๕๖.๕ เปอร์เซนต์นั้นเห็นว่าควรใช้นโยบายจัดระเบียบสังคมนั้นอย่างเคร่งครัดและตลอดไปคือไม่เป็นไฟไหม้ฟาง ล่าสุดเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายนนี้ ก็ได้มีบันทึกแจ้งมาจากจังหวัดยะลาว่าไม่ประสงค์ที่จะมีสถานบริการและในวันเดียวกันนั้นก็ได้มีการประชุมของจังหวัดปัตตานีว่าไม่มีความประสงค์จะมีสถานบริการเช่นเดียวกันเพราะฉะนั้นจะมีเพียงแต่จังหวัดเดียวคือจังหวัดนราธิวาส ซึ่งจะมีพื้นที่สถานบริการ ก็คือที่อำเภอสุไหง — โกลก นอกจากนั้นก็ยังมีจังหวัดอื่นๆ ครบ นอกเหนือจากยะลา ปัตตานีอีก ๑๓ จังหวัดที่ได้แจ้งมาเป็นกลุ่มที่ ๒ นอกเหนือจากที่ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาไปแล้ว เมื่อวันที่ ๒๐ เดือนนี้อีก ๑๓ จังหวัดนั้นที่แจ้งมาว่าไม่ขอมีสถานบริการ ได้แก่ ระนอง พังงา เพชรบุรี นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา ชัยนาท สิงห์บุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี อุทัยธานี ศรีสะเกษ หนองคาย และกำแพงเพชร ตรงนี้ก็เหลือเพียงประเด็นที่ว่าสำหรับสถานที่ที่มีอยู่แล้วจะทำอย่างไรก็ต้องกราบเรียนว่าตรงนี้ไม่เป็นการกดดันใด ๆ ก็คือสำหรับสถานที่ที่มีอยู่แล้วนั้นก็คงให้อนุญาตปีต่อปี เพราะใบอนุญาตนั้นจะหมดเขตในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของทุกปี และในขณะที่เดียวกันการจะต่อใบอนุญาตได้หรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับพฤติการณ์

ของแต่ละสถานบริการ แต่สำหรับสถานบริการที่จะขอเปิดใหม่ จะต้องมีการดำเนินการให้อยู่ในโซนนะครับ และจะไปเปิดในจังหวัดที่พระราชกฤษฎีกากำหนดว่าไม่มีสถานบริการไม่ได้ สำหรับเรื่องของการจัดระเบียบสังคม ผมทราบเรียนหลักการย่อ ๆ ง่าย ๆ นะครับก็คือสถานบริการนั้นจะต้องไม่เปิดให้ผู้ที่อายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์เข้าไป ประการที่ ๒ ต้องไม่มียาเสพติด ประการที่ ๓ ต้องไม่มีโชว์ลามกอนาจารและ ประการที่ ๔ ขณะนี้ก็คือต้องปิดไม่เกิน ๐๒.๐๐ นาฬิกา สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนตามที่ท่านได้กรุณาถามมานั้นก็ขอมมีโทษตามพระราชบัญญัติสถานบริการ และสถานที่เหล่านี้ก็จะถูกปิด ๓๐ วัน ถ้าหากว่าปิดครบ ๓ ครั้งก็就会有มีการปิดถาวร แต่วิธีของสถานบริการก็คือส่วนใหญ่จะมีการขออนุญาตโดยที่ใช้นุ่นเชิดก็คืออาจจะเป็นบุคคลซึ่งไม่ใช่เจ้าของเงินที่แท้จริง ไม่ใช่เจ้าของสถานบริการที่แท้จริงนั้นมาเป็นผู้ขออนุญาต ต่อจากนั้นก็ขอให้ทางจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นก่อนอนุญาตจะต้องดำเนินการตรวจสอบให้ชัดเจนว่าผู้ขออนุญาตนั้นเป็นเจ้าของที่แท้จริงหรือไม่ และจากนี้ไปไม่ต้องติดเฉพาะชื่อ เปลี่ยนชื่อใหม่อีกแล้ว ทั้งที่ความจริงนั้นก็อาจจะเป็นผู้ที่เป็นเจ้าของกลุ่มเดิมนั้นแหละขออนุญาตซ้ำซากอยู่เช่นนั้น เพราะฉะนั้นต้องมีการตรวจสอบว่าใครเป็นเจ้าของที่

แท้จริง และผู้ขออนุญาตนั้นต้องเป็นเจ้าของที่แท้จริงและต่อไปถ้าเขาเปิดสถานบริการแล้วมีปัญหา บุคคลเหล่านั้นจะขอเปิดสถานบริการที่ใดอีกไม่ได้ในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม ตรงนี้ก็ยังมีปัญหาอุปสรรคครับ ผมต้องกราบเรียนตามตรงว่า ถึงแม้จะมีการออกพระราชกฤษฎีกา ๑๔ จังหวัดไปแล้วและกำลังจะมีตามมาในส่วนที่เหลือ วันนี้ก็ยังมีช่องว่างของพระราชบัญญัติสถานบริการปี ๒๕๐๘ ที่ใช้มา ๓๕ ปี ซึ่งในหลักการนั้นยังคงคืออยู่ แต่เนื่องจากว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้มา ๓๕ ปีแล้ว สถานบริการนั้นแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ประเภทที่ ๑ ประเภทที่ ๒ ประเภทที่ ๓ และประเภทที่ ๔ ขออนุญาตกราบเรียนโดยย่อเพื่อความเข้าใจ ประเภทที่ ๑ ก็คือสถานที่เดินรำ ประเภทที่ ๒ ก็คือร้านอาหารที่มีหญิงบริการ ประเภทที่ ๓ ก็คือสถานบริการอาบ อบ นวด ไม่ใช่แผนโบราณ ประเภทมีอ่างทั้งหลายอาบน้ำนั้นะครับประเภทเหล่านี้ต้องขออนุญาต แต่ประเภทที่ ๔ นั้นไม่ต้องขออนุญาต เพียงแต่แจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๑๕ วันก่อนเปิด แล้วก็เปิดได้เลย ประเภทที่ ๔ นี้ก็คือที่นั่งฟังเพลงอาจจะเรียกมิวสิคฮอลล์ (Music hall) คาราโอเกะหรืออะไรก็แล้วแต่ วันนี้มีการล้วงตะเม็ดในลักษณะที่ว่าเลี้ยงกฎหมาย โดยไม่มีฟลอร์ (Floor) เดินรำ แต่จะพบว่าถ้าหากท่านเข้าไปตามสถานบริการ

เหล่านี้จะมีโต๊ะสูง มีเก้าอี้น้อยตัว ก็เดินกันอยู่ที่โต๊ะ บางครั้งก็เดินกันบนโต๊ะนั่นคือการที่เลียงกฎหมายไปเป็นประเภทที่ ๔ จริง ๆ แล้วก็คือประเภทที่ ๑ ซึ่งต้องขออนุญาต ตรงนี้เมื่อมีการตรวจก็มีการพบทั่วไป ดังนั้น ในพระราชบัญญัติฉบับใหม่ที่เป็นร่างแก้ไขปรับปรุงนั้นก็จะมีการดำเนินการว่า

ประการที่ ๑ ต่อไปนี้สถานบริการทุกแห่งที่เปิดเกินเที่ยงคืนต้องขออนุญาตหมดโดยไม่มีข้อยกเว้น

ประการที่ ๒ จะมีเงินรางวัลให้กับผู้ที่ชี้เบาะแสสถานบริการที่เปิดเกินเวลาหรือปล่อยให้เด็กและเยาวชนเข้าไป

ประการที่ ๓ มีการเพิ่มค่าธรรมเนียมของสถานบริการซึ่งปัจจุบันนี้ถูกมากครับ สถานบริการแต่ละแห่งที่เปิดนั้นเสียค่าธรรมเนียมเพียง ๑,๐๐๐ บาทต่อปี รัฐได้รับเงิน รายได้ประมาณ ๔ แสนบาทต่อปีเท่านั้น ทั้งที่ธุรกิจเหล่านี้เป็นธุรกิจหมิ่นล้าง เพราะฉะนั้นจะมีการเพิ่มจาก ๑,๐๐๐ บาทเป็นประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ตัวเลขตัวนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาที่ท่านจะกรุณาพิจารณาต่อไป และก็มีการเพิ่มโทษสถานบริการด้วยครับ แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายฉบับนี้ได้มีการแก้ไขมาตลอดระยะเวลา ๗-๘ เดือนที่ผ่านมา และเข้าสู่คณะรัฐมนตรีไปแล้วเมื่อประมาณเดือน

เศษ คณะรัฐมนตรีก็ส่งกลับไปให้สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาช่วยแก้ไขปรับปรุงข้อความและล่าสุดผมเพิ่งได้รับ
เมื่อวันศุกร์ที่แล้ว ดูแล้วก็ส่งให้กฤษฎีกานั้นช่วยดำเนินการ
แก้ไขในบางข้อ แต่เป็นเรื่องที่น่าเสียดายว่าจะไม่สามารถเข้า
สภาผู้แทนราษฎรได้ทันในสมัยนี้ เพราะวันพุธหน้าจะมีการ
ปิดสมัยประชุม ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ก็ต้องรอไปถึงเดือน
กุมภาพันธ์ปีหน้า ก็เลยส่งผลทำให้สถานบริการประเภทที่ ๔
นั้นก็ยังคงถูกลอยพละละเลยต่อไป

ประการต่อมาที่ท่านได้กรุณาถามว่า ถ้าเจ้าหน้าที่
ลอยพละละเลยต่อไปจะทำอย่างไร ตรงนี้ผมเรียนว่าใน
เบื้องต้นนั้นผมเอง ไม่มีเจตนาที่จะลงไปก้าวก่างานในระดับ
ปฏิบัติการ เพราะถือว่าตำแหน่งรัฐมนตรีนั้นน่าจะดูแลใน
ระดับนโยบาย แต่กราบเรียนท่านว่า วิชาบริหารจัดการนั้น
เป็นวิชาที่พูดชัดเจนว่าการเพียงแต่สั่ง โดยไม่มีการควบคุมไม่
มีการติดตาม ไม่มีการประเมินผล สิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดผล
เป็นเรื่องจริงครับ ในท้ายสุดเมื่อมีการสั่งไปแล้วไม่มีการ
ดำเนินการก็ต้องลงไปตรวจเองและในขณะที่เดียวกันก็ต้อง
ทำให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ไม่ว่าในส่วนของฝ่ายปกครองหรือ
ตำรวจนั้นเกิดความตื่นตัวขึ้นมา เมื่อลงไปตรวจแล้วพบความ
ผิดเล็กน้อยก็จะมีการให้คำแนะนำในเบื้องต้น ที่ผมลงไป

ตรวจนั้นไม่ได้มีการดำเนินการรุนแรง ก็ไปให้คำแนะนำ
 เป็นต้นว่า สถานบริการประเภทที่ ๑ แต่ไปบอกเป็นประเภทที่
 ๔ ก็แนะนำ นอกจากนั้นก็ไปดูว่าโซนนิ่งที่จัดนั้นถูกต้อง
 หรือไม่ เป็นต้นว่าที่จังหวัดเชียงใหม่มีการร้องเรียนจาก
 มหาวิทยาลัยพายัพว่าที่จัดโซนนิ่งนั้นเป็นพื้นที่ของ
 มหาวิทยาลัยซึ่งไม่ควรอยู่ใกล้ ก็ไปช่วยดูว่าที่ใหม่นั้นควรจะ
 เป็นอย่างไรและนอกจากนั้นสถานบริการเหล่านี้มีประตูทาง
 หนีไฟ มีทางออกฉุกเฉิน มีไฟฉุกเฉินรวมไปถึงมีอุปกรณ์
 ดับเพลิงหรือไม่ เพราะสถานที่เหล่านี้มีคนจำนวน ๔๐๐-๕๐๐
 คน เข้าไปอยู่ในพื้นที่เดียวกัน ถ้าเกิดเหตุอะไรขึ้นมาก็จะเกิด
 โศกนาฏกรรมร้ายแรงขึ้นได้ นี่คือการป้องกัน ส่วนนี้ก็จะ
 สามารถช่วยในการดูแลสถานบริการเหล่านี้ให้เข้มงวด
 กวดขึ้นมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงการตรวจตราเรื่องอาหาร
 เครื่องดื่ม น้ำที่เสิร์ฟในสถานบริการเหล่านี้ ซึ่งโดยมาก
 แล้วจะมีไฟสลัวทำให้ไม่ทราบว่าตนเองนั้นกำลังบริโภค
 อะไรเข้าไป ยิ่งไปกว่านั้นก็ดูเรื่องการแสดงต่าง ๆ ไม่ให้เป็น
 ลักษณะลามกหรืออนาจาร ในประเด็นตรงนี้ถ้ามีความคิด
 เล็กน้อยก็แนะนำกันไป ให้โอกาสในการปรับตัว แต่หลังจาก
 ที่ดำเนินการมาแล้วก็ยังคงพบว่า บางจังหวัดยังปล่อยปละละเลย
 อย่างกรณีที่เป็นข่าวทั่วไปก็คือจังหวัดหนองคาย เมื่อพบว่ามี

เด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี เข้าไปมั่วสุมถึง ๕๑ คน ในเวลาตีหนึ่งเศษ ก็ต้องดำเนินการไปตามมาตรการของการปกครองบังคับบัญชา ก็คือส่งให้ไปช่วยราชการหรือสำรองราชการด่วนภายใน ๒๔ ชั่วโมง ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะเป็นระดับผู้บังคับการ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด รวมทั้งนายอำเภอและผู้กำกับที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ตื่นตัวว่าวันนี้ประเทศกำลังอยู่ในภาวะล่อแหลมต่อภัยสงคราม การดูแลเข้มงวดกวดขันไม่ใช่เฉพาะสถานบริการหรือการรับ ภัยก่อการร้ายก็อาจเกิดขึ้นตอนไหนก็ได้ ตรงนี้เองจึงทำให้มีการตรวจแบบไม่บอกล่วงหน้า และถ้าจังหวัดใดปล่อยปละละเลยและย่อหย่อนก็จะมีผลตามมาค่อนข้างรุนแรงไม่เพียงแต่การสำรองราชการหรือการย้ายไปช่วยราชการเท่านั้น จะมีการสอบสวนข้อเท็จจริง สอบสวนทางวินัยลงโทษทางอาญา

เรื่องการตรวจสอบสถานบริการนั้น ผมกราบเรียนว่าไม่ใช่เรื่องยากเลย เรื่องเหล่านี้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง และในกรณีที่มีการฝ่าฝืนคำสั่งโดยชัดเจน ผมกราบเรียนว่าผมไม่มีเจตนาใด ๆ ที่ไปกลั่นแกล้งผู้ใด แต่ในบางกรณี ปลัดอำเภอบางคนที่เขาไปค้ำกินจนกระทั่งล่วงเลยเวลาแล้วสถานบริการจะปิดตามเวลา เจ้าหน้าที่ของรัฐเองกลับไม่

ยอมให้ปิด มีตำรวจมาเตือนก็ยังไม่ยอมให้ปิด ถ้าฝ่าฝืนลักษณะอย่างนี้ ก็ต้องถือว่าเป็นการขัดนโยบายของรัฐบาล และกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องให้ออกจากราชการไว้ก่อนและถ้าเป็นไปได้ก็อาจจะต้องออกถาวร เพราะคนเหล่านี้ไม่สนองตอบนโยบายของรัฐบาลก็ต้องใช้มาตรการเฉียบขาด ผมกราบเรียนว่าหลังจากที่มีการใช้มาตรการรุนแรงเหล่านี้ก็มีความตื่นตัวขึ้น แต่เพื่อไม่ให้เหมือนไฟไหม้ฟาง รัฐบาลเองโดยเฉพาะผมเองก็ต้องเดินตรวจอยู่เรื่อย ๆ โดยไม่บอกล่วงหน้าว่าจะเป็นที่ไหนเมื่อไรและอย่างไร ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน พิกรุดคืน บอดอ ครับ

นายพิกรุดคืน บอดอ (นราธิวาส) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผมต้องขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีเป็นอย่างยิ่ง ที่ผมติดใจก็คือจังหวัดนราธิวาสทำไมหลุดจาก ๔ จังหวัด ไม่กำหนดเป็นจังหวัดปลอดภัยแบบผมขอฝากผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐมนตรีขอให้ลองถามประชามติจากประชาชนดูนะครับว่า เขาจะเอาหรือไม่เอา โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำเภอสุไหง - โกลกนี่ท่านครับ ซ่องโสเภณีมีมากกว่าโรงเรียน โสเภณีมากกว่านักเรียน ผมคิดว่าถ้าเจ้าหน้าที่

ของรัฐ ไม่มีอะไรเบื้องหน้าเบื้องหลังคงเปิดไม่ได้ นะครับ
 เพราะเต็มบ้านเต็มเมือง เป็นอำเภอเล็ก ๆ ตัวอำเภอนี้เต็มไปด้วย
 ค่ายโสเภณี เต็มไปด้วยยาเสพติด เต็มไปด้วยสิ่งผิดกฎหมาย
 เต็มไปด้วยสถานบันเทิงที่ผิดกฎหมาย ผมอยากเรียนเชิญท่าน
 ไปเยี่ยมชมจังหวัดนครราชสีมาสักครั้งหนึ่ง แล้วก็จัดการให้เด็ดขาด
 ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ
 พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน
 รัฐมนตรีครับ

ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 ผมถือว่าท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาให้เกียรติ นะครับ
 ที่จะเชิญไปอำเภอสุโขทัย — โกลก จังหวัดนครราชสีมา ที่จริงผม
 ได้ไปเข้าเฝ้าที่พระตำหนักทักษิณราชธานีเวสน์ครั้งหนึ่ง แต่วัน
 นั้นเนื่องจากภารกิจค่อนข้างมากก็เลยไม่มีโอกาสได้อยู่ค้าง
 คืนที่จะตรวจสถานบริการให้ที่สุโขทัย — โกลก แต่ก็ยินดีครับ
 แต่ผมคงขออนุญาตว่า ผมจะไม่บอกล่วงหน้า ขอบคุณครับ



กระทู้ถามด่วน

เรื่อง

การสนับสนุนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

โดย

นางอรัญญา สุนนิล

เป็นผู้ตั้งถาม

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นางสิริกร มณีรินทร์

เป็นผู้ตอบ

เอกสารกระทู้ถามที่ ๔

คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ พิเศษ)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๔
ณ ตึกรัฐสภา

ประธานวุฒิสภา : เชิญกระทู้ถามด่วนที่ ๑ การสนับสนุนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ของท่าน อรรถยุญา สุจนิต เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะเป็นผู้ตอบครับ เชิญครับ

นางอรรถยุญา สุจนิต (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ดิฉัน อรรถยุญา สุจนิต สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดหนองคาย ดิฉันขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งวันนี้ท่านไม่ได้มาและก็ให้ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ สิริกร มณีรินทร์ มาตอบกระทู้แทน ดิฉันยินดีนะคะ ในเรื่องการสนับสนุนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน นั้น พบว่าตั้งมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ มีปัญหามากมายในหลาย ๆ ด้าน ทั้ง ๆ ที่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนนี้เป็นหน่วยงานหนึ่งซึ่งช่วยภาครัฐในการให้ความรู้แก่เด็ก ๆ นะคะ แต่ที่น่าเสียดายก็คือว่า มีปัญหาหนึ่งซึ่งทางภาครัฐไม่ได้เข้าไปแก้ไขปัญหาใหญ่ก็คือปัญหาด้านงบประมาณค่ะ ท่านประธานฯ

งบประมาณที่ได้นี้ไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐโดยตรง
 ทั้ง ๆ ที่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนนี้ช่วยภาครัฐอย่าง
 มากในการที่จะสนับสนุนและก็ให้การศึกษาแก่เด็กน้อย
 โอกาสเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและประชา
 ชนในพื้นที่ห่างไกลการคมนาคม แต่ว่ารัฐก็ไม่ได้เหลียวแล
 เลย โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่อยู่มาได้นั้นได้รับพระ
 มหากรุณาธิคุณอย่างมากจากโครงการพระราชดำริและจาก
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเข้าไปช่วยโรงเรียนตำรวจ
 ตะเวนชายแดนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นต้นมา เพราะ
 ฉะนั้นโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนจึงสามารถที่จะยังคง
 อยู่ได้

วันนี้ดิฉันขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ศึกษาธิการว่าในปัญหาด้านงบประมาณนั้น งบประมาณที่ได้
 รับนั้นเท่าที่ทราบมาจาก ๓ ทาง ก็คือ เงินพระราชทาน ดิฉัน
 อยากจะเรียนว่าในหนองคายก็มีโรงเรียนตำรวจตระเวนชาย
 แดนเหมือนกันนะคะ ท่านประธานฯ ไปเยี่ยมนี้ น่าสงสารมาก
 เลย อย่างแต่อุปกรณ์การเรียนการสอนเลขคะ แม้แต่ที่นั่ง
 หรือเก้าอี้ของครูนี้ก็ยังไม่ มี เพราะฉะนั้นก็อยากจะฝากตรงนี้
 ไว้ด้วยว่า นอกจากเงินพระราชทานแล้วนี้ เราจะมีอะไรให้
 ไปอีกบ้างนะคะ เงินสนับสนุนอีกส่วนหนึ่งในเรื่อง

งบประมาณก็คือ เงินสนับสนุนจากโครงการชาวเขาซึ่งก็แบ่งมาให้โรงเรียน ตชด. นะคะ เงินอีกส่วนหนึ่งซึ่งใช้เป็นงบประมาณก็คือเงินบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธาเพราะฉะนั้นจะเห็นว่ากระทรวงศึกษาธิการนี้ไม่ได้มีงบที่จะสนับสนุนโดยตรงให้กับ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนแต่อย่างใด

ปัญหาข้อที่ ๒ ก็คือปัญหาด้านบุคลากรคะท่านประธานฯ เนื่องจากว่าเป็นพื้นที่ห่างไกล ครูนี้ก็ไม่ได้วุฒิทางการศึกษาโดยตรง เพราะฉะนั้นดิฉันไม่ทราบว่าถ้าเพื่อ พ.ร.บ. การศึกษาของเรามีผลบังคับใช้แล้วในเรื่องบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งกำหนดให้ครูจะต้องมีประกาศนียบัตรวิชาชีพครูนี้จะเป็นผลกระทบกับครูที่สอนโรงเรียน ตชด. หรือไม่อย่างไรนะคะ แล้วอีกอย่างหนึ่งก็คือเป็นพื้นที่ห่างไกลคมนาคม เพราะฉะนั้นครูเหล่านี้ก็จะขาดขวัญกำลังใจ เพราะว่าเขาก็ยังไม่ทราบสถานะที่แน่นอนของเขาว่าเขาจะมีสถานะอย่างไรในอนาคตนะคะ

ปัญหาข้อที่สาม ก็คือปัญหาด้านการศึกษา การศึกษานี้ท่านรัฐมนตรีก็คงจะทราบว่าพ่อแม่เด็กนี้ก็ต้องเคลื่อนย้ายเด็กจะต้องเคลื่อนย้ายไปตามผู้ปกครอง เพราะฉะนั้นการเรียนการสอนนี้ก็ไม่ค่อยต่อเนื่องนะคะ บางครั้งพื้นที่คมนาคมที่

จะไปที่นี้ก่อนข้างไม้สะดวก ผ่นตาก็ไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็
อยากจะให้ภาครัฐนี้เข้าไปช่วยดูแลด้วย

ปัญหาข้อที่ ๔ ก็คือปัญหาด้านอาคารสถานที่ เนื่องจาก
จากไม่มีงบประมาณ เพราะฉะนั้นอาคารเรียน สถานที่นี้ก็ไม่
ได้มาตรฐาน นี่ดิฉันคิดว่าน่าจะเป็นปัญหาในด้านการ
ประเมินคุณภาพ ถ้าเพื่อว่า พ.ร.บ.การศึกษาที่เรามีผลบังคับใช้
แล้วนี่นะคะ

ปัญหาข้อที่ ๕ ก็คือปัญหาการจัดรูปแบบของโครง
สร้างตาม พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ การจัดรูปแบบ
ของโครงสร้างของหน่วยโรงเรียน ตชด. ไม่สอดคล้องกับการ
จัดการหน่วยการศึกษาภาคบังคับ โดยเฉพาะการแบ่งเขตพื้นที่
ที่การศึกษา ดิฉันไม่ทราบว่า ถ้าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มีผลบังคับ
ใช้แล้ว ซึ่งตอนนี้ก็ประกาศไปแล้ว โรงเรียน ตชด. จะไปอยู่
ตรงไหนอย่างไร ดิฉันอยากจะทราบด้วยค่ะ

ปัญหาข้อที่ ๖ ซึ่งเป็นปัญหาอย่างมากก็คืออาคารเรียน
เนื่องจากว่าไม่ได้มีงบประมาณ เพราะฉะนั้นเกรงว่าจะไม่
ผ่านการประเมิน ปัจจุบันนี้มีโรงเรียน ตชด. อยู่ ๑๖๕ โรง
จริง ๆ มีมากกว่านั้น แต่ว่าได้โอนไปเป็นของกระทรวงศึกษา
ธิการที่จะเข้ามารับผิดชอบแล้ว ๔๑๖ โรง แล้วก็มีศูนย์การ
เรียนอยู่ ๑๕ โรง แม้ว่าโรงเรียน ตชด. นี้จะอยู่ในสังกัดสำนัก

งานตำรวจแห่งชาติก็ตาม แต่ในฐานะที่กระทรวงศึกษาธิการ
กำกับดูแลเรื่องการศึกษาโดยตรงเป็นหน่วยงานหลักในการ
จัดการศึกษา ดิฉันจึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการว่า

๑. กระทรวงศึกษาธิการได้สนับสนุนงบประมาณ
และบุคลากรด้านการศึกษาและได้มีส่วนช่วยเหลือพัฒนา
โรงเรียน ตชด. ประการใดบ้าง

๒. เมื่อ พ.ร.บ. การศึกษา ปี ๒๕๔๒ ใช้บังคับใน
ส่วนที่เกี่ยวกับจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปีแล้ว กระทรวง
ศึกษาธิการได้จัดตั้งงบประมาณสนับสนุนโรงเรียน ตชด. ไว้
หรือไม่อย่างไร จำนวนเท่าไร ขอขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นางสิริกร มณีรินทร์ : (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน
นางสิริกร มณีรินทร์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ได้รับมอบหมายจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ให้มาตอบกระทู้ของท่านสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดหนองคาย
ท่านประธานฯ ค่ะ หน่วยงานของโรงเรียนตำรวจตระเวน
ชายแดนนั้น ไม่ได้เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษา
ธิการแต่อยู่ในการกำกับดูแลของกองบัญชาการตำรวจตระเวน

ชายแดนในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่ถึงกระนั้นก็ตาม กระทรวงศึกษาธิการตระหนักดีในสิทธิของเด็กทุกคนบนผืนแผ่นดินไทยที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปีตามที่กฎหมายกำหนด กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ให้ความสำคัญต่อการกระจายโอกาสและคุณภาพทางการศึกษา ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงได้ให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในด้านต่าง ๆ ดังที่ดิฉันกำลังจะกราบเรียน แต่เหนืออื่นใดกระทรวงศึกษาธิการตระหนักดีและรู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ผู้ทรงตั้งโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน และยังสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ผู้ทรงซึ่งแสดงความห่วงใยและเสด็จเยี่ยมโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนทุกปีเป็นประจำมิได้ขาด

ในการนี้กระทรวงศึกษาธิการได้สนับสนุนงบประมาณโครงการอาหารกลางวันแก่นักเรียนในสังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนทุกคนในระดับก่อนประถมศึกษาและระดับประถมศึกษา ตามพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันแก่โรงเรียนเหล่านี้ โดยได้รับงบประมาณทุกคน คนละ ๖ บาทต่อมื้อ ต่อมาในปี พ.ศ.

๒๕๔๔ นั้นกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ก็ได้ตั้ง
งบประมาณให้โรงเรียนเหล่านี้ตามพระราชบัญญัติกำหนด
แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่งอีกด้วย
กระทรวงศึกษาธิการเองมีนโยบายที่จะรับโอนโรงเรียน
ตำรวจตระเวนชายแดนที่มีความพร้อมที่จะโอนให้แก่สำนัก
งานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ทั้งนี้เป็นไปตาม
ข้อตกลงระหว่างกระทรวงศึกษาธิการและกองบัญชาการ
ตำรวจตระเวนชายแดน ดิฉันได้พบกับท่านผู้บัญชาการกอง
บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนและได้ปรึกษาหารือด้วย
ตนเอง ท่านผู้บัญชาการกำลังสำรวจความพร้อมของโรงเรียน
เหล่านี้ ทั้งนี้เพื่อที่จะเป็นการดำเนินการที่สนองพระราชโบาย
ของสมเด็จพระเทพฯ ผู้ทรงตั้งพระราชปณิธานไว้ว่า ท่านจะ
ทรงบุกเบิกการศึกษาเพื่อผู้ยากไร้ตามเขตชายแดนต่อไป โรงเรียน
ใดที่มีความพร้อม เช่น เข้าเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ทางกระทรวง
ศึกษาธิการและกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนกำหนด
ร่วมกันก็จะดำเนินการโอนให้

เกณฑ์ต่าง มีดังนี้ ๑.เกณฑ์ที่เกี่ยวกับโรงเรียน จะต้อง
เป็นโรงเรียนที่เปิดการสอนติดต่อกันจนถึงปัจจุบันไม่น้อย
กว่า ๓ ปี เป็นโรงเรียนที่ตั้งห่างจากโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตามเส้นทางคมนาคมไม่น้อยกว่า ๖ กิโลเมตร และเป็นโรงเรียนที่เปิดการสอนตั้งแต่ ป.๑ ถึง ป.๔ เป็นอย่างน้อย มีนักเรียนรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๐ คน บริเวณที่ตั้งของโรงเรียนนั้นมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๖ ไร่ และได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าการถ่ายโอนไปสู่ สปช. ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการนั้นจะไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่นักเรียน ตลอดจนครูที่โรงเรียน

๒. เกณฑ์ที่เกี่ยวกับบุคลากรที่จะรับโอนมานั้น จะเป็นจำนวนบุคลากรที่ถือเกณฑ์อัตรากำลังตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ ก.ค. กำหนด ทำการสอนในโรงเรียนเหล่านี้ไม่น้อยกว่า ๓ ปี จนถึงวันที่รับโอนและเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานและทำการสอนด้วยความอุทิศหะวิริยะเป็นผลดีมาโดยตลอด นอกจากนั้นการคัดเลือกเข้าดำรงตำแหน่งข้าราชการครูนั้น จะต้องดำเนินการไปตามหลักเกณฑ์และระเบียบที่ ก.ค. กำหนดเช่นกัน ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกนั้น ในการบรรจุครั้งแรกก็จะบรรจุและแต่งตั้งให้เข้าดำรงตำแหน่งในโรงเรียนที่รับโอนเท่านั้น สำหรับผู้ที่ไม่มีวุฒิกูซึ่งมีจำนวนหนึ่งนั้น ก็ได้รับการจ้างเป็นลูกจ้างชั่วคราวตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการต่อไป แต่หาก

ได้รับวุฒิครูก็จะดำเนินการคัดเลือกเข้าดำรงตำแหน่งข้าราชการต่อไป ในกรณีที่ผู้ที่ไม่ได้รับวุฒิครู แต่มีความประสงค์และมีผลงานปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นอย่างดีนั้น ทางกระทรวงศึกษาธิการก็มีโครงการที่จะช่วยเหลืออบรมสนับสนุนให้บุคคลเหล่านี้ได้รับวุฒิครูต่อไป เพื่อให้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ส่วนในกรณีที่โรงเรียนนั้นไม่สามารถจะปฏิบัติตามเกณฑ์ได้ ก็จะอยู่ในดุลพินิจของเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สำหรับนักเรียนในสังกัดโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนนั้น ประมาณการว่ามีทั้งสิ้น ๒๒,๐๐๐ คน จะใช้งบประมาณ ๓๔ ล้านบาทต่อปี ซึ่งในส่วนนี้กระทรวงศึกษาธิการไม่สามารถที่จะตั้งงบประมาณได้ การตั้งงบประมาณนั้นจะต้องตั้งผ่านต้นสังกัด นั่นก็คือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งอย่างไรก็ดีกระทรวงศึกษาธิการก็ได้จัดทำประมาณการค่าใช้จ่ายรายหัวให้แก่เด็กเหล่านี้ตามมติ ครม. ด้วย ซึ่งจะมีผลครอบคลุมถึงนักเรียนทุกคนในสังกัดโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนดังนี้คือ จะได้รับเงินจัสสรร ๑,๑๐๐ บาทต่อหัว และงบประมาณเหล่านี้ก็ตั้งไว้ที่สำนักงานตำรวจตระเวนชายแดนสำหรับปี ๒๕๔๖ จำนวน ๑๗ ล้านบาท แล้วในส่วนที่เหลือนี้รัฐบาลก็จัดตั้งไว้ในงบกลางต่อไป

สำหรับความช่วยเหลือด้านอื่นนั้น กระทรวงศึกษาธิการตระหนักดีถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ ดังนั้นในการดำเนินการเพื่อคุณภาพนั้น แผนงานของกระทรวงศึกษาธิการก็ครอบคลุมถึงการอบรมครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการขยายผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ตั้งแผนที่จะเชิญครูในสังกัดโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนนี้มารับการอบรมเพื่อที่จะจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ได้ นอกจากนี้ทุกครั้งที่ทางกระทรวง โดยเฉพาะดิฉันเมื่อได้รับหนังสือบริจาคต่าง ๆ นั้น ก็จะส่งให้แก่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนครบถ้วนทุกโรงเรียนคือประมาณ ๑๗๐ กว่าโรงเรียน และรวมถึงศูนย์การเรียนรู้ชุมชนทั้ง ๑๐ กว่าแห่งนั้นด้วย ในส่วนข้อแนะนำอื่น ๆ ดิฉันในนามของกระทรวงศึกษาธิการพร้อมที่จะน้อมรับข้อคิดเห็นของท่านสมาชิกวุฒิสภาไปยังสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติต่อไปค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอรัญญา สุนิต ครับ

นางอรัญญา สุนิต (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ดิฉัน อรัญญา สุนิต สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดหนองคาย ก็ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยฯ สิริกกร นะคะ



กระทู้ถามด่วน

เรื่อง

การดูแลหญิงไทยในต่างประเทศ

โดย

นายพิชัย ขำเพชร

เป็นผู้ตั้งถาม

รองนายกรัฐมนตรี

นายกร ทัพพะรังสี

เป็นผู้ตอบ

เอกสารกระทู้ถามที่ ๕

คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ

หลายคำถามท่านได้ตอบชัดเจนแล้วค่ะ แต่อยากจะฝากไว้
๒ - ๓ ประเด็นสั้น ๆ

ข้อแรกก็คือ ยินดีค่ะ ดีใจมากที่ทางกระทรวงศึกษา
ธิการบอกว่าจะพยายามที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตครูให้ถึง
ระดับปริญญาตรี อยากจะฝากว่าทาง ศธ. นี้ น่าจะเปิดสอน
ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏให้แก่ครูที่ไม่มีวุฒิต่าง
ปริญญาตรีสำหรับครูในโรงเรียน ตชด.

ข้อที่ ๒ ก็คือ ดิฉันเห็นว่าควรที่จะแก้ระเบียบของ ศธ.
ให้ครู ตชด.สามารถเข้าเป็นสมาชิกของคุรุสภา สมาชิกของ
สหกรณ์ หรือองค์กรอื่น ๆ ของ ศธ. เพื่อที่จะสามารถรับ
สวัสดิการต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะทำให้ครูมีขวัญและกำลังใจมากขึ้น

ข้อสุดท้ายค่ะ ควรที่จะถามครูว่า เขาอยากจะสังกัดอยู่
ใน ศธ. หรือว่ายังอยากที่จะเป็น ตชด. อยู่ ดิฉันคิดว่าน่าที่จะ
ถามเขาเพื่อให้เขาเกิดความมั่นใจ เลือกที่จะสมัครใจว่าอยาก
จะอยู่ในสังกัดของหน่วยไหนนะคะ เพื่อที่จะสร้างขวัญกำลังใจ
ให้ครูที่ทำการสอน ขอบพระคุณมากค่ะ ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ไม่ตอบแล้วนะคะ เป็นอันว่าจบ
กระทู้ที่ ๑ ของท่านอรรถยุญา สุจนิต และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ ดอกเตอร์ศิริกร มณีรินทร์

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ พิเศษ)
วันจันทร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๔
ณ ตึกรัฐสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ ๑ กระทู้ถาม เรื่อง การดูแลหญิงไทยในต่างประเทศของท่านพิชัย ขำเพชร เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ขอเชิญท่านพิชัย ครับ

นายพิชัย ขำเพชร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายพิชัย ขำเพชร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

ด้วยปัจจุบันนี้เป็นที่ทราบกันดีว่า มีหญิงไทยเดินทางไปทำงานและใช้ชีวิตอยู่ในประเทศต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ทั้งในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ได้หวัน ฮองกง ญี่ปุ่น โดยหญิงไทยเหล่านี้จำนวนไม่น้อยได้ประสบปัญหาต่าง ๆ มากมายในประเทศเหล่านั้น เช่น ถูกทำร้าย ถูกบังคับให้ค้าประเวณี ถูกจับกุมในกรณีหลบหนีเข้าเมือง สถานการณ์

ต่าง ๆ เช่นนี้ได้เกิดขึ้นมานาน และนับวันจะรุนแรงมากยิ่งขึ้น เพราะปรากฏว่าหญิงไทยจำนวนมากได้เดินทางเข้าไปยังประเทศตุรกี กรีซ รวมทั้งอัฟริกาใต้

กระทรวงต่างประเทศมีสถานทูตอยู่ทั่วโลกนะครับ แต่สถานการณ์ที่ผ่านมา กระทรวงการต่างประเทศกลับมีบทบาทในการที่จะปกป้องคุ้มครองดูแลหญิงไทยที่ประสบปัญหาเคราะห์กรรมดังกล่าวนี้อย่างมาก ถ้าเปรียบเทียบกับต่างประเทศที่มีสถานทูตในประเทศไทย เมื่อคนของเขาประสบปัญหา ไม่ว่ากรณีเป็นผู้เสียหาย เป็นผู้ต้องหาที่ดี เราจะเห็นว่าสถานทูตของประเทศเหล่านั้นได้ดำเนินการดูแลติดตามข้อมูลหรือปกป้องสิทธิคนของเขาอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับกระทรวงการต่างประเทศของไทยแล้ว นับว่าเราค่อนข้างมากในการที่จะดูแลประชาชนคนไทยในต่างประเทศนะครับ โดยเฉพาะเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕ คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา ได้ไปดูงานที่ประเทศเยอรมัน เราได้รับการติดต่อและร้องเรียนจากกลุ่มผู้หญิงไทยในประเทศเยอรมันประมาณ ๑๐๐ กว่าคนนะครับ ได้มาพบกรรมการกิจการสตรีฯ และเสนอข้อมูลว่าหญิงไทยในประเทศเยอรมันประสบปัญหาหลายเรื่องคือ

๑. ไม่สามารถพูด อ่าน และเขียนภาษาเยอรมันได้ ทำให้ประสบปัญหาในการดำรงชีพ การหางานทำ และการสื่อสารกับนายจ้าง

๒. เด็กและเยาวชนไทยที่ติดตามมารดาไปอาศัยในเยอรมัน มักประสบปัญหาเข้ากับครอบครัวใหม่ของมารดาไม่ได้ อีกทั้งไม่สามารถจะปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมใหม่ได้ ทำให้เกิดปัญหากลายเป็นเด็กเร่ร่อน ตัดขาดสังคมหรือก่อปัญหาอื่น ๆ

๓. ปัญหาหญิงไทยโดนหลอกลวงไปเป็นโสเภณี หรือบางรายไปเป็นภรรยาชั่วคราวของชาวเยอรมันและถูกขายต่อหรือถูกบังคับให้ค้าประเวณีไปเรื่อย ๆ

๔. ปัญหาหญิงไทยถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจจากสามีชาวเยอรมัน ซึ่งหญิงเหล่านี้ต้องทนกับสภาพดังกล่าวเนื่องจากมิได้ประกอบอาชีพ และบางรายจะถูกสามียึดพาสปอร์ต (Passport) ไว้ บางรายต้องทนเนื่องจากหวังจะได้วีซ่าถาวรจากประเทศเยอรมัน บางรายต้องอดทนเนื่องจากมีบุตรกับชาวเยอรมัน ปรากฏว่ากลุ่มหญิงไทยที่ประสบปัญหาดังกล่าวได้ไปติดต่อกับสถานทูตเพื่อขอคำแนะนำไม่ว่าทางด้านกฎหมายก็ดี ในด้านข้อมูลต่าง ๆ ก็ดี เพื่อที่จะดำรงชีวิตให้อยู่ในประเทศเยอรมันได้ แต่ก็ได้รับการเมินเฉยหรือ

เพิกเฉยจากสถานการณ์ในขณะนั้น ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายและเป็นเรื่องที่น่าเสียใจว่ากระทรวงการต่างประเทศ โดยสถานเอกอัครราชทูตที่นั่นไม่ให้ความดูแลเท่าที่ควร กระผมจึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ รัฐบาลมีนโยบายและมาตรการในการป้องกันคุ้มครองและช่วยเหลือหญิงไทยในต่างประเทศที่ประสบปัญหาดังกล่าวอย่างไร

ข้อ ๒ กรณีสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันที่มีหญิงไทยประสบปัญหาอย่างรุนแรงและมากมายอยู่นั้น รัฐบาลได้มอบหมายให้สถานทูตไทย ณ กรุงเบอร์ลิน ดำเนินการเข้าไปดูแลอย่างไร กราบขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐพัฒนาโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ

นายกร ทัพพะรังสี (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติครับ กระผมได้รับมอบหมายให้มาทำหน้าที่แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อตอบกระทู้ของท่านสมาชิกฯ จากจังหวัดเพชรบุรี ท่านพิชัย ขำเพชร ก็ต้องขอบคุณ เพราะที่ท่านได้มีโอกาสไปเยี่ยมและไปเห็นความเป็นจริงของชีวิต

คนไทย หญิงไทยที่ไปใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศเยอรมันตามที่ท่านได้กล่าวมาให้ท่านประธานฯ ได้ทราบเมื่อสักครู่นี้ ผมก็ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง เพราะสาระตรงนี้ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะขอเรียนว่า ในส่วนที่ได้มีโอกาสไปรับรู้ปัญหาเกี่ยวกับฝ่ายบริหารของประเทศไทยเรา จะต้องช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับหญิงไทยหรือคนไทยในต่างแดน เพราะปัญหายังมีอยู่และมีอยู่มากในหลายประเทศและเป็นปัญหาที่เหมือน ๆ กับที่ท่านสมาชิกฯ ได้หยิบยกขึ้นครับ เรากำลังแก้ปัญหาหนึ่งที่ปลายทาง สำหรับต้นทางของปัญหา กระจผมอยากจะขอเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ ว่า การรณรงค์ทุกวิถีทางในแผ่นดินไทย ในประเทศไทยเพื่อป้องกัน ผมอยากจะให้ความสำคัญและนำหนักกับตรงนั้นมากกว่านั่นคือส่วนที่ ๑

ส่วนที่ ๒ ก็คือ เมื่อหญิงไทยเหล่านี้ไปแล้ว ยกตัวอย่างว่าไปอยู่ในประเทศเยอรมันแล้ว จะไปด้วยเหตุใดไปอย่างไร ถูกหลอกไปอย่างไร แต่งงานอะไรอย่างไร เราอย่าเพิ่งพูดถึง เราพูดถึงว่าไปแล้วเป็นเช่นไร เมื่อเขาได้ไปตกกระกำลำบากแล้วสถานเอกอัครราชทูตไทยก็ดี สถานกงสุลใหญ่ก็ดีต่าง ๆ นานานั้นก็ได้รับแจ้งไปครั้งแล้วครั้งเล่าว่า เมื่อทันทีที่ได้รับทราบว่ามิคนไทยถือพาสปอร์ตไทย ได้รับความทุกข์ยากตกกระกำลำบาก จะถูกซ้อม จะถูกกดขี่ ข่มเหง จะถูก

บีบบังคับใด ๆ ให้กลายเป็นหญิงบริการ ทั้ง ๆ ที่นี่กว่าตอนแรกจะแต่งงานกับชาวเยอรมันบ้าง นี่กว่าจะได้ไปทำงานร้านอาหารบ้าง พอไปถึงที่นั่นก็ถูกพวกกลุ่มมิชชันนารีขูดหนังสือเดินทางบ้าง บังคับให้ขายประเวณีบ้าง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีกันอยู่ ซึ่งที่ท่านกรรมการและท่านสมาชิกวุฒิสภาได้หยิบยกขึ้น ในส่วนที่เราจะทำได้ขณะนี้ในส่วนของคุณเองเมื่อสักครู่นี้ผมได้รับทราบมาแล้วผมก็ได้จัดไว้แล้วครับว่า ในกรณีที่ท่านบอกว่าสถานเอกอัครราชทูตเพิกเฉยก็ดีไม่ใช่ใจก็ดีนั้น ผมได้โน้ตไว้แล้วว่าตรงนี้เราคงไม่ต้องการให้เกิดขึ้นในระดับนโยบายและมาตรการ จะต้องมีการเรียนย้ำกันไปว่า ท่านทั้งหลายซึ่งทำงานในนามของรัฐบาลไทยอยู่ที่นั่น กินเงินเดือนภาษีอากรของประชาชนไทยอยู่ที่นั่น ต้องทำหน้าที่ของท่านให้เต็มที่มากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ นี่เป็นประการแรก

ประการที่ ๒ ก็คือวิธีการ สถานทูตไทยที่อยู่ที่นี่นะครับ โดยหลักการแล้วต้องร่วมมือกับหน่วยงานของราชการและหน่วยงานที่ไม่ใช่รัฐบาลที่สอดคล้องคุณแลชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยอยู่ที่นั่น ทั้งนี้ที่ได้รับทราบว่ามีหญิงไทยถูกกดขี่ข่มเหงตกระกำลำบากนั้นก็จะต้องแจ้งให้สถานทูตได้รับทราบนั้น เรามีวิธีการก็คือ ขณะนี้ทางรัฐบาลเมื่อได้ทราบ

ว่า ผู้หญิงเหล่านั้นเมื่อเราพบแล้วถามว่าอยากกลับบ้านไหม
 อยากกลับประเทศไทยไหม ถ้าเจ้าตัวอยากจะกลับ มีความ
 ประสงค์อยากจะกลับนะครับท่านประธานฯ เคี้ยวนี้รัฐบาล
 จัดให้ส่งกลับได้เลยทันที สถานทูตจะจัดตัวเครื่องบินให้ได้
 เลยทันที ให้กลับไปเลยครับ โดยแจ้งทางประเทศไทยด้วยว่า
 จะมาเที่ยวบินไหนครับ และสภาพร่างกายของเด็กผู้หญิงคน
 นั้นต้องการที่จะให้มีแพทย์ดูแลรักษาเมื่อมาถึงประเทศไทย
 ใหม ทางฝ่ายกรุงเทพฯ เตรียมรองรับตรงนั้น ส่วนที่ ๒

ประการที่ ๓ ก็คือการจัดส่งให้ผู้หญิงคนที่อยากจะ
 กลับบ้านก็จัดส่งให้ถึงบ้าน ตรงนี้เป็นส่วนที่กระทรวงการ
 ต่างประเทศเข้าไปมีบทบาทหน้าที่นั้น พอถึงประเทศไทย
 กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ซึ่งเดิมเรียกว่ากรมประชา
 สงเคราะห์ก็มีหน้าที่รับช่วงส่งต่อไปยังภูมิลำเนาของเด็กหรือ
 ผู้หญิงคนนั้น ๆ ต่อไป แนวทางทั้งหมดนี้อยากจะขอกราบ
 เรียนท่านประธาน ฯ ว่า เป็นสิ่งที่เราเห็นแล้วสัมผัสแล้วก็
 สงสารครับ การดกระกำลำบากของผู้หญิงไทยในสังคมต่าง
 แคน ไม่คุ้นเคยในวัฒนธรรม ไม่คุ้นเคยทางด้านภาษา และซ้ำ
 ร้ายยิ่งไปกว่านั้นไปถูกกดขี่ข่มเหง ถูกหลอกซ้ำเข้าไปอีก
 สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นผลที่เลวร้าย แต่สิ่งที่ผมเรียนไว้ตั้งแต่ต้น
 ว่าเหตุมันเกิดขึ้นในประเทศไทย เขาถูกหลอกนะครับ

เขาเต็มใจที่จะไปเพราะนี่กว่าจะได้มีสามีร่ำรวย เพราะนี่กว่าไปแล้วจะได้มีรายได้อีก ๆ มากมาย และเกิดจากความทุกข์ยากด้านเศรษฐกิจของครอบครัวของตนในประเทศไทยเป็นจุดเริ่มต้น ความพยายามของรัฐบาล ซึ่งตรงนี้แม้ออกไปนอกจากสายงานความรับผิดชอบของกระทรวงการต่างประเทศก็ตาม อยากจะขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ทางฝ่ายบริหารของประเทศไทยมีความตระหนักในเรื่องนี้ครับ และพยายามทุกวิถีทางในสื่อทุกสื่อ สิ่งตีพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ พยายามอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลาว่าอย่าหลงเชื่อ อย่าถูกหลอกลวง อย่าไปหวังที่จะต้องไปมีความหวังอย่างโน้นอย่างนี้ตามที่มิชชาวต่างชาติหรือแม้แต่เอเจนต์ (Agent) คนไทยมาช่วยกันเล่าลือมสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้พยายามกันอยู่ตลอดเวลา และแนวทางดังกล่าวนี้ก็ต้องการให้ท่านสมาชิกของรัฐสภาได้โปรดช่วยกันให้องค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดของท่านจะเป็นองค์กรส่วนท้องถิ่น จะเป็น อบต. จะเป็น อบจ. หรือแม้แต่เทศบาลได้ช่วยกันดูแลหน่อยนะครับ เพราะว่าขณะนี้ อบต. ซึ่งถือว่าเป็นองค์กรส่วนท้องถิ่นระดับล่างที่สุด ๗,๐๐๐ กว่าแห่งทั่วประเทศไทย ใกล้ชิดกับประชาชนในแต่ละตำบลมากที่สุดนั้นช่วยกันแก้ไขปัญหาดังแต่คั้นทาง คับไฟตั้งแต่คั้นลมไว้ตรงนี้น่าจะเป็นแนวทางที่หวังว่าจะนำไปสู่การลด

ปัญหาที่เราต้องมานั่งแก้กันที่ปลายเหตุตลอดเวลานั้นลงไป
ในระดับหนึ่ง

การช่วยเหลือให้เด็กเติบโตขึ้นมาแล้วมีชีวิต มีรายได้
มีเศรษฐกิจของครอบครัวของตนเองที่พอเพียงโดยไม่ต้องวิ่ง
หารายได้จากการทำงานต่างประเทศ ก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง
ของการเสริมสร้างเศรษฐกิจระดับพื้นฐานและรากหญ้าของ
สังคมไทยให้ดีขึ้น โดยไม่ต้องหวังพึ่งพาการที่จะต้องไป
แสวงหามาตรการต่าง ๆ เหล่านี้ อยากจะขอเรียนท่าน
ประธานฯ ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกฯ ว่า ต้องขอขอบคุณที่นำ
ประเด็นนี้ขึ้นมา และเรียนย้ำว่า ตรงกันกับนโยบายและต้อง
ย้ำเข้าไปอีกสำหรับบางครั้งบางคราวที่ท่านกรรมการของ
สมาชิกวุฒิสภาเดินทางไปต่างประเทศไปสัมผัสกับสถานทูต
ไปสัมผัสกับชีวิตคนไทยในต่างแดนว่าเป็นอย่างไรและ
สะท้อนกลับมาให้ฝ่ายพวกเราซึ่งเป็นฝ่ายบริหารได้รับทราบ
นั้น เป็นสิ่งที่ขอชื่นชม และขอรับแนวทางข้อเสนอแนะตรงนี้
ไว้เพื่อนำไปสู่การกวาดขันให้มีความเข้มข้นมากขึ้น เพื่อให้
แน่ใจว่าคนไทยในต่างประเทศนั้นได้รับการดูแลและสอดคล้องกับ
สิ่งที่เราต้องการครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ
พัฒนาโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพิชัย
ครับ

นายพิชัย ขำเพชร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่าน
ประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายพิชัย ขำเพชร สมาชิก
วุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ขอบพระคุณท่านรองนายกรัฐมนตรี
นะครับ ในประเด็นเกี่ยวกับเรื่องการประชาสัมพันธ์ กระผมมี
ความเห็นว่าการประชาสัมพันธ์ในปัจจุบันในการป้องกัน
มิให้หญิงไทยไปทำงานต่างประเทศ หรือถูกล่อลวงไปทำงาน
ต่างประเทสนั้น กระผมมีความเห็นว่ามาตรการดังกล่าวของ
ทางรัฐบาลยังไม่สามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง ประเด็นนี้เป็น
ประเด็นสำคัญมากที่ทางกลุ่มหญิงไทยในเยอรมันได้ฝากทาง
กรมการนิรโทษกรรม โดยบอกว่าให้ทางรัฐบาลได้มีการประชา
สัมพันธ์ทุกรูปแบบให้ไปถึงในภาคชนบท ต่างจังหวัด โดย
เฉพาะเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้หญิงไทยในต่างแดนได้ประสบ
ปัญหาอยู่ ส่วนเรื่องที่ทางสถานทูตมีนโยบายที่จะช่วยเหลือ
หญิงไทย โดยเฉพาะเท่าที่เราได้ฟังเสียงสะท้อนมา ปรากฏว่า
การที่หญิงไทยจะเข้าไปพบเจ้าหน้าที่ในสถานทูตนั้นยากมาก
ในทางปฏิบัติ เพราะแต่ละคนที่เข้าไปพบก็อยู่ในสถานภาพที่
ยากจน หรือในสภาพที่ไม่เหมาะสม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่า

กระทรวงการต่างประเทศจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจกับ
 สถานทูตทุกสถานทูตว่า คนของเราไม่ว่าไปอยู่ในสถานะ
 อย่างไร ไปตกทุกข์ได้ยากลำบากอย่างไร คนเหล่านั้นก็เป็นคน
 ไทยที่เขาจะต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่หรือให้เกิดสติพอส
 ครอบนระครับ สิ่งเหล่านี้ผมเชื่อว่าวัฒนธรรมของสถานทูตอาจ
 จะปิดอยู่ในการที่จะเข้ามาทำงานประเภทนี้ ซึ่งจำเป็นที่จะ
 ต้องหล่อหลอมอีกสักกระยะหนึ่ง ผมก็คิดว่าในการแก้ไข
 ปัญหาเหล่านี้คงจะลุล่วงลงได้

มีประเด็นหนึ่งที่อยากจะฝาก ๆ ผนฯ นะครับ สถาน
 ทูตที่เยอรมันก่อนหน้านี้ เคยทำโครงการกงสุลเคลื่อนที่
 ตระเวนไปดูแลและช่วยเหลือคนไทยอยู่เป็นประจำ แต่ภาย
 หลังพอเปลี่ยนเอกอัครราชทูต โครงการดังกล่าวก็หายไปด้วย
 ซึ่งสะท้อนว่าถ้าเอกอัครราชทูตคนไหนมีความรับผิดชอบใน
 หน้าที่อย่างเต็มที่ก็พยายามที่จะทำ แต่เอกอัครราชทูตบางคน
 ซึ่งไม่เข้าใจถึงปัญหาของผู้หญิงไทยก็เลิกแล้ว โครงการนี้ไป
 ทำให้หญิงไทยซึ่งอยู่ในประเทศเยอรมันซึ่งมีอยู่จำนวนมาก
 หลาย ๆ รัฐต้องประสบปัญหา เรื่องนี้ผมขอฝาก ๆ ผนฯ ได้
 ช่วยกรุณาให้โครงการกงสุลเคลื่อนที่เคยออกพบช่วยเหลือ
 ประชาชนคนไทยในประเทศเยอรมันได้ดำเนินการตาม
 โครงการต่อไปด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ
พัฒนาโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน
รองนายกฯ ครับ

นายกร ทัพพะรังสี (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ครับ ขอขอบพระคุณมากนะครับ ท่าน ส.ว.
พิชัยครับ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพัทธ์นั้น
ผมขอรับไปว่าเราจะต้องทำการประชาสัมพัทธ์ให้เข้มกว่านี้
ควบคู่กันไป ๒ ทางครับ ทางที่ ๑ ก็คือ พยายามจะหาหนทาง
ให้ชีวิตของหญิงไทยในชนบทเหล่านี้เขาไม่ต้องไปแสวงหา
ทางออกจากการที่จะต้องหวังไปมีงานทำ มีรายได้ดี ๆ ใน
ต่างประเทศ โดยช่วยให้เขามีสถานภาพแห่งความมีอาชีพ
มีรายได้ของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะนี้รัฐบาลกำลังลงไปสู่
ท้องถิ่น องค์กรท้องถิ่น และก็กระจายเงินสู่ระดับรากหญ้า
ของหมู่บ้านของตำบลนั้น ให้เขาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในโครง
การที่มีเศรษฐกิจใหม่ ๆ ของเขา อย่างเช่น โครงการหนึ่ง
ตำบลหนึ่งหมู่บ้าน อย่างเช่นขณะนี้กำลังเดินเข้าสู่การนำผลิต
ภัณฑ์เหล่านี้ออกสู่ตลาดโลกในรูปแบบของ อีคอมเมิร์ซ
(E - Commerce) เข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) นี้ละครับ
จะเป็นส่วนเริ่มต้นให้เขาเลี้ยวกลับมาหาพื้นที่ของเขาเองและ
มีรายได้ของเขาเองมากขึ้น ตรงนั้นเป็นหัวใจ การ

ประชาสัมพันธน์นั้นต้องเต็มที่ว่าอย่าถูกหลอกนะ มีนายหน้ามา หลอก ไป

ส่วนที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศที่ท่านพูดถึงนั้นถูก ต้องแล้วครับ โครงการกงสุลสัญจรครับท่านประธานฯ ที่ ออกไปแล้วพิมพ์คู่มือให้ด้วย ที่จะบอกได้เลยว่าชีวิตใน ประเทศเยอรมันเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้เคยมีอยู่ ขณะนี้เมื่อ ผมได้รับทราบอย่างนี้ว่านโยบายของท่านพูดคนใหม่ไม่ ดำเนินการต่อตรงนั้น ผมคิดว่าเห็นตรงกันครับ เราอยากจะ ให้มีโครงการกงสุลสัญจรนี้ต่อเนื่องไปอีกเพื่อให้เกิดความรู้ และเข้าไปดูแลให้ใกล้ชิดมากขึ้นกับหญิงไทยทั้งหลายที่ ทำงานอยู่ในประเทศเยอรมัน ขอรับประเด็นนี้ไปปฏิบัติครับ เห็นด้วยครับ ขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภาคนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบคุณ มากนะครับ ก็เป็นอันจบกระทู้ที่ ๑ นะครับ





กระทู้ถามด่วน

เรื่อง
เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

โดย
นางสุนีย์ อินฉัตร
เป็นผู้ตั้งถาม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

นายเดช บุญ - หลง
เป็นผู้ตอบ

เอกสารกระทู้ถามที่ ๖

คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดี ที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔
ณ ตึกรัฐสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกโรตง
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญผู้ตั้งกระทู้ถาม
เชิญครับ

นางสุนีย์ อินฉัตร (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่าน
ประธานฯ ที่เคารพ คิฉัน สุนีย์ อินฉัตร สมาชิกวุฒิสภา
จังหวัดศรีสะเกษ คิฉันขอตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ดังต่อไปนี้

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๐
วรรคสอง บัญญัติว่า รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้
ผู้พิการ หรือผู้ทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิต
ที่ดีและพึ่งตนเองได้ ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลที่ได้
แถลงไว้เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ว่า จะยกย่อง
และให้หลักประกันความปลอดภัยรวมทั้งนำเอาประสบการณ์

ของผู้สูงอายุมาช่วยพัฒนาสังคม บัดนี้เวลาได้ล่วงเลยมานานแล้ว คิฉันจึงขอเรียนถามว่า

๑. ในด้านกฎหมาย รัฐบาลจะผลักดันพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ เข้าสู่การพิจารณาของสภาได้เมื่อไร

๒. รัฐบาลมีนโยบายและมาตรการในการจ่ายเบี้ยยังชีพให้พอเพียงหรือไม่อย่างไร เพราะปัจจุบันนี้รัฐบาลจ่ายให้เพียงคนละ ๓๐๐ บาทต่อเดือน ซึ่งไม่พอเพียงกับการดำรงชีพของผู้สูงอายุ

และอีกส่วนหนึ่งซึ่งยังขาดอยู่สำหรับผู้ผ่านชั้นตอนสำรวจตามระเบียบของรัฐบาล ที่ได้กำหนดไว้ว่าผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจนและไม่สามารถที่จะดูแลตัวเองได้ ได้ผ่านชั้นตอนการสำรวจเรียบร้อยแล้ว ซึ่งผ่านมาหลายปีแล้ว จำนวนทั้งหมด ๕๕๐,๐๐๐ คน ปัจจุบันนี้ได้รับเบี้ยยังชีพเพียง ๔ แสนคน เพราะฉะนั้นยังขาดอยู่อีก ๑๕๐,๐๐๐ คน ก็จะถามว่าในส่วนที่ขาดนี้เมื่อไหร่จะได้รับ

สำหรับประเด็นผู้สูงอายุที่ตั้งคำถามในเรื่องกฎหมายก็ดี ในเรื่องเบี้ยยังชีพก็ดี เป็นสิทธิของผู้สูงอายุที่จะได้รับจากรัฐบาล ก็ขอให้ ๔พณฯ รัฐมนตรีได้ตอบ เพราะว่าในครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓ แล้วที่คิฉันได้ถามท่าน แต่ก็ยังไม่ได้รับการ

แก้ไข ก็อยากจะขอถามย้ำอีกครั้งว่า จะให้ถามอีกสักกี่ครั้งถึง จะได้รับการแก้ไข ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกไรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เรียนเชิญ ฯพณฯ รัฐมนตรี ครับ

นายเดช บุญ-หลง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเดช บุญ-หลง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

ในเรื่องคำถามข้อที่ ๑ เกี่ยวกับเรื่องผลักดันกฎหมาย คือพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ เข้าสู่การพิจารณาของสภานั้น ขอเรียนว่าในเรื่องนี้คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งก็เป็นเวลาพิเศษ มาแล้ว และได้ส่งเรื่องเข้าคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ เราได้สอบถามคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่ ตลอดเวลาว่าเพราะเหตุใดการพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงได้ล่าช้า ไม่ได้ทอดทิ้งอะไรนะครับ ได้รับคำตอบว่าเป็น เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัตินี้มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงาน จำนวนมากถึง ๔ หน่วยงานด้วยกันคือ สำนักนายกรัฐมนตรี

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวง สาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกฤษฎีกาจะต้องพยายามโน้มน้าวให้ทั้ง ๔ กระทรวงนี้ มีความเห็นสอดคล้องกันและเพื่อจะได้ไม่ให้ความเห็นแตกแยกกันในกฎหมายฉบับนี้ จึงทำให้ช้าลงไปบ้าง แต่ในขณะที่ร่างของพระราชบัญญัติฉบับนี้กฤษฎีกาได้ทำการตรวจเสร็จเรียบร้อยแล้ว กำลังจะส่งเข้าคณะรัฐมนตรีอาจจะในนัดหน้าที่จะพิจารณาต่อไป และทางท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้มีบัญชาว่าอยากจะขอให้เสร็จให้ทันส่งสภาในสมัยนี้ อย่างไรก็ตาม ทางคณะกรรมการสวัสดิการสังคมของสภาผู้แทนราษฎรได้นำร่างนี้ไปพิจารณาล่วงหน้าไว้ก่อนแล้วนะครับ เพื่อความรวดเร็วว่าเมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรแล้ว ก็จะได้ให้มีการประสานงานกับกรมการวิสามัญหรืออาจจะเป็นการสวัสดิการสังคมเอง ให้ดำเนินการต่อไปได้โดยเร็วยิ่งขึ้น อันนี้เป็นการตอบคำถามของท่านสุณีย์ใน ข้อที่ ๑

ส่วนเรื่องงบประมาณยังชีพนั้นทางกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม โดยกรมประชาสงเคราะห์ได้ขอเพิ่มเติมไปแต่ในการพิจารณางบประมาณนั้นเนื่องจากว่างบประมาณในประเทศเรายังคงต้องรักษาให้มีการขาดดุลน้อยที่สุด ทางคณะกรรมการพิจารณางบประมาณนั้น จึงได้ตั้งงบประมาณไว้

ตามเดิม คือ ๑,๔๔๐ ล้านบาท เมื่อได้คนละ ๓,๖๐๐ บาท ต่อปี ก็คือเดือนละ ๓๐๐ บาท ก็คงได้เพียงเท่าเดิม คือ ได้ ๔ แสนคน แต่อย่างไรก็ตามก็ได้มีการพิจารณาเปลี่ยนแปลงวิธีการคัดเลือกผู้มีสิทธิได้รับเสียใหม่ ซึ่งจากเดิมมีเพียงกรมประชาสงเคราะห์เข้าไปเกี่ยวข้องในการคัดเลือก ได้เปลี่ยนใหม่เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบล ตัวแทนผู้สูงอายุ คณะกรรมการศูนย์สงเคราะห์ และบุคคลที่น่าเชื่อถือในท้องถิ่นนั้น ได้ร่วมกันเป็นกรรมการพิจารณาคัดเลือกผู้มีสิทธิที่จะได้รับในจำนวน ๔ แสนคนนี้ และในปีหน้ากระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมก็จะได้ขอเพิ่มงบประมาณต่อไป หากฐานะของประเทศเราอยู่ในฐานะที่เอื้ออำนวยอาจจะได้รับเพิ่มขึ้น ซึ่งอันนี้ผมก็ขอเรียนให้ทราบไว้ชั้นหนึ่งก่อน แต่อย่างไรก็ตาม ในด้านนโยบายนั้นทางรัฐบาลก็ได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ คือระหว่างปี ๒๕๔๕ - ๒๕๔๖ ขึ้น ในหลักการก็เพื่อพิจารณาในหลายหัวข้อด้วยกัน เพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของผู้สูงอายุ ได้แก่โครงการหลักประกันเพื่อชราภาพ มีการเตรียมการให้ผู้เข้าสู่วัยผู้สูงอายุได้มีความรู้ รักษาตัว ดูแลสุขภาพเท่าที่จำเป็น มีการรณรงค์ให้สังคมมีจิตสำนึกถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีของผู้สูงอายุ พิจารณาหาวิธีการส่งเสริมด้านการ

หารายได้ และจัดให้มีสวนสาธารณะและสนามกีฬาเพื่อ
 สุขภาพของผู้สูงอายุตั้งนี้เป็นต้น ก็ขอกราบเรียนให้ทราบครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุนีย์ ครับ

นางสุนีย์ อินฉัตร (ศรีสะเกษ) : ก็ขอขอบพระคุณ
 นะคะ ที่ได้ทราบความคืบหน้าของพระราชบัญญัติของผู้สูง
 อายุที่ว่ากำลังจะส่งเข้าสภานี้ ก็ขอขอบคุณท่านนะคะ
 แล้วในส่วนที่ยังขาดอยู่ ท่านก็ได้บอกแล้วว่าให้ได้ครบ
 ภายในปีนี้ ขอทำความเข้าใจให้ตรงกัน สำหรับผู้สูงอายุ
 ความดีของผู้สูงอายุทั้งในอดีตที่ผ่านมา นะคะ ผู้สูงอายุทุกคน
 ได้ช่วยกันสร้างชาติ ประเทศไทยเรามีได้ทุกวันนี้ก็เกิดจาก
 ผู้สูงอายุ แล้วทุกวันนี้เราได้อาศัยแผ่นดินไทยอยู่อย่างมี
 ความสุข ก็เกิดจากความสามารถของผู้สูงอายุที่ผ่านมา
 สำหรับปัจจุบันนี้ความดีของผู้สูงอายุในภาวะที่ประเทศเกิด
 เศรษฐกิจวิกฤติ ฉะนั้นจะยกตัวอย่างผู้สูงอายุท่านหนึ่ง ก็คือ
 หลวงตามหาบัวก็ได้ช่วยชาติ ได้ทำผ้าป่าช่วยชาติก็ได้รับ
 ความสำเร็จอย่างดี แล้วก็สำหรับผลงานที่ผ่านมา ที่จะเป็น
 เบี้ยยังชีพก็ดี อะไรต่าง ๆ ก็ดีสำหรับผู้สูงอายุก็เกิดจากรัฐบาล
 ชุดที่แล้ว ทีนี้ฉันทก็อยากจะขอจากรัฐบาลชุดนี้บ้างว่า รัฐบาล
 ชุดที่แล้วได้ทำให้กับผู้สูงอายุมาแล้วส่วนหนึ่ง ก็ขอให้รัฐบาล

ชุดนี้ได้ช่วยผู้สูงอายุอีกส่วนหนึ่ง ทุกคนที่เกิดมาเป็นมนุษย์นี้
 ทุกคนจะต้องเป็นผู้สูงอายุถ้าไม่รีบตายเสียก่อนนะคะ คิดฉัน
 อยากจะให้ทุกคนได้เห็นความสำคัญของผู้สูงอายุว่าทุกคนที่
 เกิดมาจะต้องสูงอายุแน่นอน เพราะฉะนั้นวันนี้เรายังไม่เป็นผู้
 สูงอายุวันนี้เราจะต้องเป็นแน่ เพราะฉะนั้นเราต้องทำ
 เตรียมไว้ให้กับเราด้วย ขอขอบคุณมากคะ





กระทู้ถามด่วน

เรื่อง

การสนับสนุนวัดไทยในต่างแดน

โดย

นางสุนีย์ อินฉัตร

เป็นผู้ตั้งถาม

รองนายกรัฐมนตรี

นายวิษณุ เครืองาม

เป็นผู้ตอบ

เอกสารกระทู้ถามที่ ๗

คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ พิเศษ)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๔
ณ ที่รัฐสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นกระทู้ถามเรื่องการสนับสนุนวัดไทยในต่างแดน ของท่านสุณีย์ อินฉัตร เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอเชิญท่านสุณีย์ครับ

นางสุณีย์ อินฉัตร (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน สุณีย์ อินฉัตร สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดศรีสะเกษ ดิฉันขอตั้งกระทู้ถามเรื่องการสนับสนุนวัดไทยในต่างแดน ปัจจุบันนี้มีคนไทยหลายล้านคนได้กระจายไปอยู่และไปทำงานในต่างประเทศ ขณะเดียวกันก็ได้มีวัดและสำนักสงฆ์ สถานปฏิบัติธรรมเกิดขึ้นมากมายในหลายประเทศ โดยสถานที่เหล่านี้ล้วนเป็นที่พึ่งทางจิตใจ เป็นศูนย์รวมของชาวไทยและชาวต่างประเทศที่นับถือศาสนาพุทธ แต่ปรากฏว่าการดำเนินการของวัดไทย สำนักสงฆ์ และ

สถานปฏิบัติธรรมที่มีเป็นจำนวนมากเหล่านั้นไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลแต่ประการใด ฉะนั้นจึงขอเรียนถามว่า

๑. ปัจจุบันนี้มีวัดไทย สำนักสงฆ์ และสถานปฏิบัติธรรมสำหรับชาวไทยศาสนาพุทธอยู่ที่ประเทศใดบ้าง และรัฐบาลได้สนับสนุนเพียงใด

๒. วัดไทยที่มีวัดนิก ประเทศเยอรมัน ที่รัฐบาลไทยไม่เคยให้การช่วยเหลือและสนับสนุนแต่ประการใดนั้นเป็นเพราะเหตุใด และจะมีทางสนับสนุนงบประมาณอย่างไรบ้าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรองนายกฯ กรับ

นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ซึ่งรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับกิจการด้านพระพุทธศาสนา ขอประทานอนุญาตตอบแทนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการครับ

เรื่องวัดไทยที่อยู่ในต่างประเทศนั้น ขอเรียนว่า เวลานี้มีวัดไทยในต่างประเทศแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ด้วยกัน

ประเภทที่ ๑ คือวัดซึ่งรัฐบาลได้จัดตั้งขึ้น จะจัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาลไทยโดยลำพังหรือร่วมกับพุทธศาสนิกชนก็ตามที่

วัดเช่นนี้มีอยู่ ๓ วัดใน ๓ ประเทศในโลกนี้คือ ๑.วัดพุทธ
 ประทีป ที่ลอนดอน ประเทศอังกฤษ ๒.วัดไทยพุทธคยาที่
 ประเทศอินเดีย ๓.วัดไทยลุมพินี ที่ประเทศเนปาล สามวัดนี้
 รัฐบาลเป็นผู้ไปจัดตั้งขึ้น โดยความร่วมมือกับพุทธศาสนิกชน
 ในประเทศไทยและในประเทศนั้น ๆ วัด ๓ วัดนี้เมื่อรัฐบาล
 เป็นผู้ดำเนินการก็ต้องให้ความอุปถัมภ์ค้ำจุน ด้วยเหตุนี้จึงมี
 การจัดงบประมาณอนุเคราะห์ในการดูแลซ่อมแซมทุกสิ่งทุก
 อย่างมาโดยตลอด

วัดไทยประเภทที่ ๒ มีอยู่ประมาณ ๑๘๐ วัด เพราะว่า
 อาจจะมีการตั้งเพิ่มหรือยุบ เลิก ไปได้ง่าย ๆ ตัวเลขจึงจะอยู่
 ระหว่าง ๑๗๕ - ๑๘๐ แต่ขณะนี้ มีตัวเลขประมาณ ๑๘๐ วัด
 ซึ่งตั้งอยู่ใน ๒๑ ประเทศ ทั่วโลก วัดประเภทที่ ๒ ประมาณ
 ๑๘๐ วัดนี้ เป็นวัดที่พุทธศาสนิกชนในประเทศไทยไปดำเนิ
 การจัดตั้งขึ้นบ้าง พุทธศาสนิกชนในประเทศนั้น ๆ เอง เป็น
 คนเรียไรการจัดตั้งขึ้นบ้าง มีอยู่มากมาย ถ้าหากว่าท่าน
 ประสงค์จะทราบชื่อของประเทศนั้น ก็ยกตัวอย่าง เช่น สหรัฐ
 อเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และตั้งอยู่ในทวีป
 เอเชียก็มีที่ประเทศฮ่องกง มาเลเซีย สิงคโปร์ อินเดีย เนปาล
 แต่ที่จะมีอยู่มากเป็นพิเศษก็อยู่ในทวีปยุโรป ซึ่งมีอยู่เกือบทุก

ประเทศในทวีปยุโรป เช่น ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี เนเธอร์แลนด์ สวีเดน เป็นต้น รวมทั้งหมด ๑๘๐ วัด ใน ๒๑ ประเทศ

วัดประเภทที่ ๒ นี้ ขอความกรุณาว่าท่านอย่าหลับตานึกเห็นภาพเป็นโบสถ์ วิหาร ศาลาการเปรียญ กำแพงวัด กุฏิ เสนาสนะมีช่อฟ้า ใบระกา ไม่ได้มีลักษณะอย่างนั้น บางวัดในบางประเทศอาจจะเป็นตึกแถว บางวัดในบางประเทศอาจจะเป็นเหมือนบ้านพัก ก็จัดสร้างกันไปตามกำลัง และตามที่กฎหมายในประเทศนั้น ๆ เปิดทางเอาไว้ การจัดตั้งวัดประเภทที่ ๒ ประมาณ ๑๘๐ วัด ใน ๒๑ ประเทศที่ว่ามี ก็ไม่ต้องมาขออนุญาตรัฐบาลไทย ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศที่ตั้งนั้น ๆ และจริง ๆ ในแง่ของกฎหมายคณะสงฆ์ จะถือเป็นวัดหรือไม่ก็ยังเป็นปัญหากันอยู่เมื่อเป็นเช่นนี้ การที่จะขอให้ทางรัฐบาลไทยไปอนุเคราะห์ดูแลวัดทั้ง ๑๘๐ วัด ที่จัดตั้งขึ้นในประเทศทั้งหลาย รวม ๒๑ ประเทศนั้น คงจะเป็นเรื่องยากลำบาก ยกตัวอย่าง กรณีอย่างประเทศเยอรมัน ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ยกเป็นตัวอย่างในประเทศเยอรมันนั้นมีวัดไทยอยู่ทั้งสิ้นถึง ๑๑ วัด และใน ๑๑ วัดนั้น มีพระภิกษุในระหว่างพรรษาอยู่เพียง ๓๐ รูป เฉลี่ยแล้ววัดละประมาณ ๒ - ๓ รูปเท่านั้น และหลายวัดก็จะมีสภาพเป็นเหมือนบ้านพัก อยู่กันอย่าง ง่าย ๆ เรียบ ๆ และบางครั้งก็

สามารถยกเลิกเปลี่ยนแปลง โอนย้าย ถ่ายไปในเวลาอันจำกัด
ได้ เรื่องอย่างนี้รัฐบาลก็ต้องใช้วิธี โดยผ่านทางองค์กรหนึ่ง
ครับเรียกว่าพระธรรมทูตสายต่างประเทศ เพราะว่าทางคณะ
สงฆ์ได้มีการจัดพระธรรมทูตออกไปดูแลในต่างประเทศอยู่
รัฐบาลได้จัดงบประมาณให้กับพระธรรมทูตที่จะไปดูแล ซึ่ง
เป็นเสมือนหนึ่งผู้ตรวจราชการของสงฆ์ที่อยู่ในต่างประเทศ
งบประมาณที่ได้รับสำหรับงานพระธรรมทูตสายต่างประเทศ
นั้น อย่างเช่นปีสุดท้ายนี้ ได้งบประมาณเพียง ๒,๕๐๐,๐๐๐
บาท และจัดอุดหนุนไปให้ตามวัดต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้ทั่วถึงทั้ง
๑๘๐ วัด แต่อย่างไรก็ตาม กรณีที่ท่านสมาชิกยกตัวอย่าง
วัดไทยมิวนิค ในประเทศเยอรมัน ซึ่งตั้งอยู่ที่เมืองมิวนิค
ในประเทศเยอรมันนั้น วัดนี้เป็นวัดที่ชาวบ้านในเยอรมัน
ได้จัดตั้งขึ้น ซึ่งก็เป็นพุทธศาสนิกชนคนไทยด้วย ชาว
เยอรมันด้วย ถึงแม้ในเวลาที่ผ่านมาจะไม่ได้จัดงบประมาณ
อุดหนุนผ่านทางงานพระธรรมทูต แต่มีเรื่องที่น่ายินดีที่จะ
เรียนว่า ในปีงบประมาณนี้ ซึ่งได้เริ่มต้นมาตั้งแต่วันที่ ๑
ตุลาคม งบประมาณที่งานพระธรรมทูตในต่างประเทศได้
รับไว้ ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ได้ปรากฏในรายการงบ
ประมาณที่เจียดจ่ายไปให้อุดหนุนแก่วัดไทยมิวนิค เป็น
จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งความจริงก็ไม่มากมายนัก แต่เมื่อ

เทียบกับงบประมาณ ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ที่ต้องดูแล ๑๘๐ วัคนั้น ก็ถือว่าเป็นสัดส่วนที่มากพอสมควรอยู่ จึงขอกราบเรียนเพื่อกรุณาทราบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานมูลนิธิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานมูลนิธิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุนีย์ครับ

นางสุนีย์ อินฉัตร (ศรีสะเกษ) : ดิฉันได้ไปวัดไทยที่มิวนิกเมื่อประมาณ ๕ เดือนที่ผ่านมา แล้วก็ได้ไปเห็นที่วัดคือไม่ได้มีการสอนเฉพาะชาวพุทธให้เป็นคนดีแล้วก็เป็นที่พึ่งทางใจเท่านั้น ท่านได้ทำอีกหน้าที่ ก็คือเป็นสถานสงเคราะห์ด้วย ซึ่งได้ประโยชน์มากสำหรับผู้เดือดร้อน เป็นที่พึ่งทางใจก็ในด้านที่สอนให้ชาวพุทธที่อยู่ในมิวนิกให้คิดแต่สิ่งที่ดี ให้ทำแต่สิ่งที่ดี แล้วก็พูดในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ ที่พึ่งทางกายก็มีหลายกรณีด้วยกัน ยกตัวอย่างเช่น มีผู้หญิงหลายคนที่มีปัญหาทางครอบครัว แล้วก็ถูกสามีไล่ออกจากบ้าน ก็ได้ไปอาศัยที่วัดนี้ ซึ่งวันนั้นดิฉันไปก็ได้มีการประชุมกันหลาย ๆ คน วันนั้น ๑๐๐ กว่าคนที่ได้มาขอความเห็นใจและมาเล่าให้ฟังถึงความเดือดร้อนที่ได้รับอยู่แล้วก็รวมทั้งผู้ชายด้วย ผู้ชายไทยที่ไปทำงานแล้วตอนหลังไม่มีงานทำหรือว่ามีคนหลอกกว่าให้ไปทำงาน เสียเงินไปแล้วแต่ไปถึง

จริง ๆ ไม่มีงานทำ ก็จะต้องมาอาศัยอยู่ที่วัด ที่นี่ปัญหาของวัด มีอยู่ว่าจะรับคนให้อยู่ได้ ไม่เกิน ๗ วันเท่านั้น คิดฉันได้ สอบถามกับท่านเจ้าอาวาสว่า ทำไมท่านให้อยู่ระยะสั้นมาก เพราะว่าในระยะ ๗ วันนี้น่าจะยังไม่สามารถที่จะไปอาศัยที่อื่นอยู่ พระท่านก็บอกว่า เหตุที่รับได้ในระยะสั้นก็เพราะว่า งบประมาณค่าใช้จ่ายก็ไม่มี แล้วสถานที่ก็คับแคบ แล้วคนที่มีปัญหาก็มามากมาย ต่างก็มาพึ่งอาศัยอยู่ที่วัดนี้ วันที่ฉันไปนี้ มีหลายกลุ่มเลยได้มาพบกับกลุ่มของคณะของเรา คือคณะ กรรมาธิการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา

อีกเรื่องที่ได้รับฝากมา คือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสถานทูต กลุ่มคนเหล่านั้นได้เล่าให้ฉันฟังว่า ทูตคนก่อนที่ไปอยู่ที่นั่น ได้ทำไว้ดีมากคือ ทุกอาทิตย์จะไปที่วัด ๑ ครั้ง เพื่อที่จะไป สอบถามว่ามีใครเดือดร้อนบ้าง ทางสถานทูตจะช่วยเหลืออะไรได้บ้างปัญหาต่าง ๆ ก็ได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงที เพราะว่าได้ไปทุกอาทิตย์ แต่หลังจากทูตคนนั้นได้ไปอยู่ประเทศอื่นแล้ว คนใหม่ที่เข้าไปอยู่ก็ไม่ได้ทำเหมือนทูตคนเดิม ที่นี่หลายคนเลยได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก วันนั้นที่มารวมตัวกันก็ได้ขอร้องให้คณะกรรมการช่วย สอบถามท่านผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความช่วยเหลือโดยขอให้ ทูตคนใหม่ได้ทำเหมือนคนเก่าที่ทำมา ไม่ต้องไปอาทิตย์ละ

ครั้งก็ได้แต่ขอเดือนละครั้งเป็นอย่างน้อย เพราะว่าคนไทยไปอยู่มีวณิกนี้มากจึงมีปัญหา มากมาย แล้วก็วัดนี้เป็นที่พึ่งที่เดียวในมิวนิกที่คนไทยมาพึ่งพาอาศัยได้ตลอดเวลาเพราะฉะนั้นในส่วนตรงนี้ก็คิดฉันจึงอยากจะให้รัฐบาลได้มีส่วนให้การสนับสนุนวัดนี้โดยเฉพาะ เพราะคิดฉันได้ไปเห็นมากับตา วัดนี้ได้ช่วยสงเคราะห์คนไทยที่ไปอยู่ต่างแดนไว้หลายพันหลายหมื่นคน คือตลอดเวลาแต่ทางวัดไม่สบายใจที่บางครั้งคนเก่าก็ยังไม่ได้รับการแก้ไขความเดือดร้อน ก็มีคนใหม่เข้ามาขอที่พึ่งอีก ซึ่งทำให้ทางวัดสถานที่ไม่พอ อาหารก็ไม่พอ ตรงนี้ทางวัดได้ฝากมาว่า จะทำอย่างไรให้ได้รับการสนับสนุนจากทางรัฐบาลบ้าง นั่นข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ จะทำอย่างไร ให้ท่านทูตได้เข้าไปที่วัด อย่างน้อยเดือนละครั้ง เพื่อที่ปัญหาจะได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็ว แล้วปัญหาจะได้ไม่หมักหมมมาก ทางวัดก็จะได้ระบายคนออกไปเพราะว่าการที่ทูตคนเก่าได้ทำไว้ดี แล้วทางวัดได้รับการบริการอย่างคินะคะก็จะทำให้ได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างรวดเร็ว แล้วทางวัดไม่มีปัญหา แต่พอทูตคนใหม่เข้าไปนี่นะคะเป็นปีก็ไม่เคยไปเยี่ยมวัด แล้วที่นี้คนเดือดร้อนจะไปที่สถานทูตก็ไม่มีเงินที่จะไปร้องเรียน ก็ได้มาอาศัยที่วัด ซึ่งทางวัดนี้เดือดร้อนมาก ก็ขอให้ทางคณะกรรมการฯ ได้มาช่วย

บอกให้ทางรัฐบาลได้ทราบ และขอการสนับสนุนด้วยคะ
ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะเห็นความสำคัญ
แล้วก็ให้การสนับสนุนเพื่อช่วยเหลือคนไทยที่อยู่ในประเทศ
เยอรมัน ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ
พัฒนาโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรอง
นายกฯ ครับ

นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่าน
ประธานฯ ที่เคารพครับ ข้อเท็จจริงที่ว่าวัดไทยในต่างประเทศ
นั้นนอกจากจะเป็นศูนย์กลางทางด้านศาสนกิจต่าง ๆ แล้ว
ยังเป็นศูนย์กลางด้านสังคมสงเคราะห์แก่คนไทยในประเทศ
นั้น ๆ ตลอดจนเป็นศูนย์กลางในด้านการเผยแพร่ศิลปะ
วัฒนธรรมไทยนั้นเป็นข้อเท็จจริงที่ทราบอยู่ทั่วไปแล้ว
วัดไทยทั้ง ๑๘๐ วัดที่อยู่ใน ๒๑ ประเทศก็ได้ทำหน้าที่นี้
อย่างดี ในส่วนของวัดไทยมิวนิกนั้นที่จริงก็ได้รับทราบข่าว
คราวอยู่ณะครับว่า พระมหาวิเชียร ทองมุก เจ้าอาวาสท่านได้
ทำอะไรไว้บ้างที่เป็นประโยชน์ แต่ส่วนปัญหาที่ท่าน
สมาชิกฯ ได้ยกขึ้นบางส่วนผมไม่ทราบ ผมก็จะประสานเรื่อง
นี้กับท่านเอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศเยอรมันให้เข้า

ไปให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นในโอกาสต่อไปครับ
ขอพระคุณครับ

